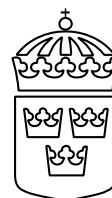

Regeringens proposition 2016/17:142

Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen

Prop.
2016/17:142

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 23 mars 2017

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Enligt ramöverenskommelsen på energiområdet (nedan energiöverenskommelsen) ska skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer avvecklas stegvis under en tvåårsperiod med start 2017 och fastighetsskattesatsen för vattenkraftverk ska stegvis sänkas till 0,5 procent av taxeringsvärdet under en fyraårsperiod med start samma år. Finansieringen av dessa åtgärder ska ske genom en höjning av energiskatten på elektrisk kraft för hushåll och tjänsteföretag.

I propositionen lämnas förslag på de beskattningsändringar som föranleds av energiöverenskommelsen. Förslagen innebär att utfasningen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer sker i två steg och att sänkningen av fastighetsskatten för vattenkraftverk sker i fyra steg, samt att energiskatten på elektrisk kraft höjs i två steg.

Förslagen innebär följande. Utfasningen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer sker genom en första sänkning den 1 juli 2017 till 1 500 kronor per megawatt och kalendermånad och en andra sänkning den 1 januari 2018 i form av ett helt borttagande av skatten. Sänkningen av fastighetsskatten för vattenkraftverk sker under perioden 2017–2020. Från och med den 1 januari 2017 sänks skattesatsen från 2,8 procent till 2,2 procent av taxeringsvärdet, fr.o.m. den 1 januari 2018 till 1,6 procent av taxeringsvärdet, fr.o.m. den 1 januari 2019 till 1,0 procent av taxeringsvärdet och fr.o.m. den 1 januari 2020 till 0,5 procent av taxeringsvärdet. För att finansiera nämnda åtgärder höjs normalskattenivån för energiskatten på elektrisk kraft för hushåll och tjänsteföretag med totalt 4,2 öre per kilowattimme, exklusive mervärdesskatt, och den årliga indexomräkningen av energiskattesatsen.

Prop. 2016/17:142 Höjningen sker i två steg – det första infaller den 1 juli 2017 och det andra den 1 januari 2019.

Från beredningssynpunkt har det ansetts önskvärt att såväl remissinstanserna som riksdagen får möjlighet att ta ställning till de nämnda beskattningsändringarna i ett enda sammanhang. Mot denna bakgrund föreslås att samtliga skatteändringar sker med ett första ikraftträdande vid ett och samma tillfälle, den 1 juli 2017. Den första sänkningen av fastighetsskattesatsen på vattenkraftverk föreslås dock gälla retroaktivt för hela kalenderåret 2017.

Förslagen i dessa delar föranleder ändringar i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen samt lagen (2017:000) om ändring i skatteförfarandelagen. Förslagen medför även en lag om upphävande av lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

I propositionen föreslås även att det i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska införas en bestämmelse om undertecknande av fastighetsdeklaration och påpekande med anledning av förslag till fastighetstaxering samt att uttrycket behörig ställföreträdare ska införas i lagen. Ändringarna i fastighetstaxeringslagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	6
2	Lagtext	7
2.1	Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)	7
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	9
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	11
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	13
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	15
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	17
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	18
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer	19
2.9	Förslag till lag om upphävande av lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.....	20
2.10	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	21
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	22
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	24
3	Ärendet och dess beredning	26
4	Gällande rätt.....	27
4.1	Fastighetsskatt för vattenkraftverk	27
4.2	Skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer	27
4.3	Energiskatt på el	28
4.4	Skatteförfarandet och fastighetstaxeringen.....	28
5	Sänkt fastighetsskatt för vattenkraftverk.....	30
6	Avskaffad skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer	34
7	Höjd energiskatt på el för hushåll och tjänstesektor.....	36
8	Undertecknande och behörig ställföreträdare.....	40
8.1	Undertecknande av uppgifter	40
8.2	Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning.....	43
9	Konsekvensanalys	44
9.1	Effekter för företag	45
9.2	Effekter för hushåll och offentlig sektor.....	52
9.3	Offentligfinansiella effekter	53

Prop. 2016/17:142	9.4	Samhällsekonomiska effekter.....	55
	9.5	Effekter för miljön.....	56
	9.6	Fördelningseffekter m.m.	59
	9.7	Effekter för myndigheter och domstolar	60
	9.8	Förslagets förhållande till EU-rätten	60
	10	Författningskommentar.....	61
	10.1	Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152), lagförslag 2.1	61
	10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagförslag 2.2	62
	10.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagförslag 2.3	62
	10.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagförslag 2.4	63
	10.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagförslag 2.5	63
	10.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagförslag 2.6.....	63
	10.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagförslag 2.7.....	64
	10.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lagförslag 2.8.....	64
	10.9	Förslaget till lag om upphävande av lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lagförslag 2.9	65
	10.10	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244), lagförslag 2.10	65
	10.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244), lagförslag 2.11	66
	Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen.....	67
	Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	68
	Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna till promemorian	83
	Bilaga 4	Lagförslagen i betänkandet Bostadstaxering – avveckling eller förenkling (SOU 2012:52) i nu relevanta delar	84
	Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna till betänkandet.....	86
	Bilaga 6	Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen	87
	Bilaga 7	Lagförslagen i lagrådsremissen Lättnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall i nu relevanta delar	88

Bilaga 8	Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Lättnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall i nu relevanta delar	90	Prop. 2016/17:142
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 mars 2017	91	

Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
2. lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
3. lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
4. lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
6. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
8. lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,
9. lag om upphävande av lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,
10. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
11. lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
12. lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetstaxeringslagen (1979:1152)¹ dels att 18 kap. 2 § ska upphöra att gälla, dels att 20 kap. 10 § och 26 kap. 3 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 18 kap. 1 a–1 c och 2 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

1 a §²

Uppgifter i allmän och förenklad fastighetsdeklaration samt påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering ska undertecknas av fastighetsägare eller behörig ställföreträdare.

1 b §

Uppgifterna enligt 1 a § får undertecknas av ett ombud i följande fall:

1. Ett deklarationsombud enligt 2 a § får underteckna uppgifter i en deklaration som lämnas elektroniskt.

2. En dödsbodelägare som är ombud för ett dödsbo får underteckna uppgifter i en deklaration samt påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering.

1 c §

Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats av en behörig företrädare, anses uppgiften ha lämnats av den som företräds.

¹ Senaste lydelse av 18 kap. 2 § 1988:1283.

² Tidigare 18 kap. 1 a § upphävd genom 2004:279.

2 §

Om en deklARATION eller någon annan uppgift har lämnats för en juridisk person, anses uppgiften ha lämnats av den juridiska personen, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen.

20 kap.

10 §³

Om en begäran om omprövning inte är *egenhändigt* undertecknad av *fastighetsägaren eller hans ombud*, får Skatteverket *utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd* att omprövning annars inte görs.

Om en begäran om omprövning inte är undertecknad, får Skatteverket *förelägga den som har begärt omprövningen att underteckna begäran. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att omprövning annars inte kommer att ske.*

26 kap.

3 §⁴

Bestämmelserna i 18 kap. 2–9, 12, 14 och 22–40 §§ ska, om inte annat är föreskrivet i detta kapitel, gälla vid särskild fastighetstaxering. I föreläggande att lämna fastighetsdeklaration ska vidare lämnas uppgift om den grund på vilken föreläggandet sker.

Bestämmelserna i 18 kap. 1 a–9, 12, 14 och 22–40 §§ ska, om inte annat är föreskrivet i detta kapitel, gälla vid särskild fastighetstaxering. I föreläggande att lämna fastighetsdeklaration ska vidare lämnas uppgift om den grund på vilken föreläggandet sker.

Föreläggande får inte förenas med vite i fall som sägs i 2 §. Förnyat föreläggande att lämna särskild fastighetsdeklaration får däremot förenas med vite.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

³ Senaste lydelse 2003:650.

⁴ Senaste lydelse 2011:1248.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt Prop. 2016/17:142

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 2,8 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

e) 2,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

¹ Senaste lydelse 2010:773.

Prop. 2016/17:142 Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.
 2. Lagen tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2017.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt Prop. 2016/17:142

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 2.2

Föreslagen lydelse

3 §

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 2,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

e) 1,6 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan

Prop. 2016/17:142 som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Lagen tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2018.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt Prop. 2016/17:142

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 2.3

Föreslagen lydelse

3 §

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 1,6 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

e) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan

Prop. 2016/17:142 som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.
 2. Lagen tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2019.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt Prop. 2016/17:142

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 2.4

Föreslagen lydelse

3 §

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med *vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,*

e) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Prop. 2016/17:142 Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket *d* föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket *f* föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket *d* föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket *e* föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2020.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi Prop. 2016/17:142

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

3 §¹

Energiskatt ska betalas med 29,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med ett belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Energiskatt ska betalas med 32,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 ska energiskatt betalas med ett belopp som efter en omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni 2017 och prisläget i juni 2016. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före utgången av november 2017 det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för kalenderåret 2018.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2016:1072.

Prop. 2016/17:142 2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 2.6

Föreslagen lydelse

11 kap.

3 §

Energiskatt ska betalas med 32,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 ska energiskatt betalas med ett belopp som efter en omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni 2017 och prisläget i juni 2016. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före *utgången av november 2017* det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för *kalenderåret 2018*.

Energiskatt ska betalas med 34,7 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2020 *och efterföljande kalenderår* ska energiskatt betalas med ett belopp som efter en *årlig* omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni *månad året närmast före det år beräkningen avser* och prisläget i juni 2018. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november *månads utgång* det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för *påföljande kalenderår*.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

Prop. 2016/17:142

Härigenom föreskrivs att 2 och 5 §§ lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Skatt ska betalas för varje kalendermånad som tillstånd finns att inneha och driva en kärnkraftsreaktor. Om driftstillståndet har löpt ut eller återkallats före slutet på en kalendermånad, upphör skattskyldigheten vid denna tidpunkt.

Skatten utgör för varje kalendermånad 14 770 kronor per megawatt av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorn. Om den högsta tillåtna termiska effekten inte har fastställts, får beskattningsmyndigheten beräkna effekten efter jämförelse med reaktorer för vilka sådan effekt har fastställts.

Skatten utgör för varje kalendermånad 1 500 kronor per megawatt av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorn. Om den högsta tillåtna termiska effekten inte har fastställts, får beskattningsmyndigheten beräkna effekten efter jämförelse med reaktorer för vilka sådan effekt har fastställts.

5 §²

Om en kärnkraftsreaktor har varit ur drift under en sammanhängande period av mer än 90 kalenderdygn, får avdrag med 485 kronor per megawatt av den termiska effekten göras för det antal kalenderdygn som överstiger 90.

Om en kärnkraftsreaktor har varit ur drift under en sammanhängande period av mer än 90 kalenderdygn, får avdrag med 49 kronor per megawatt av den termiska effekten göras för det antal kalenderdygn som överstiger 90.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2015:471.

² Senaste lydelse 2015:471.

Prop. 2016/17:142 2.9 Förslag till lag om upphävande av lagen
(2000:466) om skatt på termisk effekt i
kärnkraftsreaktorer

Härmed föreskrivs att lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer ska upphöra att gälla.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.10 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2016/17:142

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2016:1076

Föreslagen lydelse

3 kap.

15 §

Med punktsskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
3. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
4. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
5. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
6. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
7. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
8. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
9. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
10. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
11. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
12. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
13. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,
14. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., och
15. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik.

13. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., och
14. lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Prop. 2016/17:142 2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1077)
om ändring i skatteförfarandelagen
(2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2016:1077) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2016:1077

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
 - g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 4 lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 - h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,
 j) lagen (2000:466) om skatt på
termisk effekt i
kärnkraftsreaktorer,

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., eller l) 8 § första stycket 1 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
 j) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., eller k) 8 § första stycket 1 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§, och

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Prop. 2016/17:142 2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000)
om ändring i skatteförfarandelagen
(2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2017:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2016/17:58 Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
 - g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 4 lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 - h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,
j) lagen (2000:466) om skatt på
termisk effekt i kärnkrafts-
reaktorer,

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., eller
l) 8 § första stycket 1 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., eller
k) 8 § första stycket 1 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

En energipolitisk överenskommelse (energiöverenskommelsen) träffades den 10 juni 2016 mellan Socialdemokraterna, Moderaterna, Miljöpartiet de gröna, Centerpartiet och Kristdemokraterna som innebär förändringar av beskattningen av vatten- och kärnkraft, samt av energiskatten på elektrisk kraft för hushåll och tjänsteföretag. De delar i energiöverenskommelsen som rör beskattning innebär att skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer avvecklas stegvis under en tvåårsperiod med start 2017, att fastighetsskatten för vattenkraftverk sänks stegvis till 0,5 procent av taxeringsvärdet under en fyraårsperiod med start samma år samt att dessa skattenedsättningar finansieras genom höjning av energiskatten på elektrisk kraft för hushåll och tjänsteföretag.

Inom Finansdepartementet har en promemoria utarbetats med förslag på hur dessa förändringar ska genomföras.

En sammanfattning av promemorians förslag finns i *bilaga 1* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi2016/04184/S2). I denna proposition behandlas promemorians förslag.

Den 24 februari 2011 beslutade regeringen att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda hur fastighetstaxeringen av bostäder kan avskaffas eller avsevärt förenklas. I uppdraget ingick att föreslå de författningsändringar som bedömdes vara nödvändiga.

Utredningen, som antog namnet Bostadstaxeringsutredningen, lämnade den 21 augusti 2012 sitt betänkande Bostadstaxering – avveckling eller förenkling (SOU 2012:52).

Betänkandets lagförslag i nu relevanta delar finns i *bilaga 4*. Betänkandet har remissbehandlats i den del som gäller förenkling av fastighetstaxeringen. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. En remissammanställning finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2012/03060/S1). I betänkandet lämnades bl.a. förslag om att nämndemän i mål om fastighetstaxering inte längre ska utses särskilt (betänkandets avsnitt 4.3.15). Detta förslag har behandlats i propositionen Nämndemannauppdraget – stärkt förtroende och högre krav (prop. 2013/14:169). I betänkandet lämnades även förslag på vissa mindre förenklingar av taxeringen av lantbruksenheter (betänkandets avsnitt 4.6.5). Dessa förslag behandlades i propositionen Vissa fastighetstaxeringsfrågor inför den allmänna fastighetstaxeringen 2017 (prop. 2014/15:48). I betänkandet lämnades vidare förslag om avskaffande av skattenämnder (betänkandets avsnitt 4.2.3), vilket behandlades i propositionen Avskaffande av skattenämnder inom fastighetstaxeringen (prop. 2015/16:36).

I propositionen behandlas Bostadstaxeringsutredningens förslag såvitt gäller undertecknande och införande av uttrycket behörig ställföreträdare i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) (betänkandets avsnitt 4.3.4 och 4.3.5). Övriga delar av betänkandet bereds vidare i Regeringskansliet.

Vidare har Holmen AB i en skrivelse till Finansdepartementet begärt att en särskild skattesats ska gälla för företag vilka förbrukar hela eller

huvudsaklig del av produktionen i egen verksamhet. För dessa företag ska enligt Holmen AB skattesatsen 0,5 procent tillämpas (dnr Fi2014/03322/S1). Prop. 2016/17:142

Lagrådet

Regeringen beslutade den 9 februari 2017 att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslag som är likalydande med propositionens förslag i avsnitt 2.2–2.12. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 6*. Lagrådet har lämnat förslagen utan erinran.

Regeringen beslutade den 20 december 2016 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 7*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 8*. Regeringen har följt Lagrådets förslag, som nämns i författningskommentaren. I förhållande till lagrådsremissens lagförslag har vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

4 Gällande rätt

4.1 Fastighetsskatt för vattenkraftverk

Uttaget av fastighetsskatt regleras i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt. Fastighetsskatten för samtliga elproduktionsenheter, utom vindkraftverk och vattenkraftverk, är för varje kalenderår 0,5 procent av taxeringsvärdet. Samma skattesats gäller för fastigheter med andra typer av industriella anläggningar, s.k. industrienheter.

För vindkraftverk är fastighetsskatten 0,2 procent av taxeringsvärdet och för vattenkraftverk är fastighetsskatten 2,8 procent av taxeringsvärdet. Den lägre skattesatsen för vindkraftverk har motiverats med att vindkraftsanläggningar missgynnas i förhållande till andra energianläggningar eftersom dessa anläggningar inte kan producera energi kontinuerligt (prop. 2005/06:143 s. 33).

För vattenkraftverk gäller däremot en högre fastighetsskatt om 2,8 procent av taxeringsvärdet. Fastighetsskatten har höjts i omgångar och har bl.a. motiverats med att senare års ökande elpris inte hade motsvarats av ökade produktionskostnader inom vattenkraften, att priserna ökat vinsterna och att dessa extravinster beskattades genom en höjning av fastighetsskatten (prop. 2007/08:11 s. 53–54). Syftet med den senaste höjningen var dock att den skulle bidra till finansieringen av förslaget om slopad revisionsplikt för mindre företag (prop. 2009/10:206 s. 9–10).

4.2 Skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

Lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer infördes den 1 juli 2000 och ersatte då lagen (1984:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk. Skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer är en skatt som betalas av kärnkraftsproducenterna

Prop. 2016/17:142 och som tas ut med ett fast belopp per megawatt och kalendermånad på den högsta tillåtna termiska effekten enligt de driftstillstånd som innehavarna av kärnkraftsreaktorer beviljats. Skatten är således oberoende av hur mycket el som produceras i en kärnkraftsreaktor.

Vid införandet av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer uppgick skattesatsen till 5 514 kronor per megawatt och kalendermånad. Efter införandet har skatten höjts vid tre tillfällen. Från och med den 1 augusti 2015 uppgår skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer till 14 770 kronor per megawatt och kalendermånad.

För att undvika oskäligen effekter i samband med onormala stillestånd medges avdrag när en reaktor varit ur drift under en sammanhängande period som överstiger 90 kalenderdygn. Avdrag medges i sådana undantagssituationer enbart för överskjutande kalenderdygn.

4.3 Energiskatt på el

Uttaget av energiskatt på elektrisk kraft regleras i 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Skattesatsen uppgår fr.o.m. den 1 januari 2017 till 29,5 öre per förbrukad kilowattimme. Före denna tidpunkt fanns det flera skattesatser för energiskatt på elektrisk kraft. Utöver den s.k. normalskattesatsen, som huvudsakligen gällde för hushåll och tjänstesektor, gällde exempelvis en lägre skattesats på 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas för vissa ändamål, bl.a. i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

Sedan den 1 januari 2017 finns endast en skattesats för energiskatt på elektrisk kraft – en s.k. normalskattenivå – på 29,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. En lägre skattenivå på 0,5 öre per förbrukad kilowattimme för bl.a. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet åstadkoms enligt nu gällande reglering genom ansökan om återbetalning eller genom avdrag i punktskattedeklaration.

Sedan 1994 sker vidare en årlig omräkning efter prisutveckling (indexering) av energiskattesatserna i syfte att realvärdesäkra dessa. De framräknade beloppen fastställs i en förordning. Av 11 kap 3 § LSE framgår, såvitt gäller energiskattesatsen på elektrisk kraft, att regeringen före november månads utgång varje år ska fastställa det omräknade skattebelopp som ska gälla för påföljande kalenderår. Underlaget för omräkningen är den skattesats på elektrisk kraft som anges i LSE. För 2018 och framåt ska det omräknade beloppet motsvara det skattebelopp som anges i bestämmelsens första stycke multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016.

4.4 Skatteförfarandet och fastighetstaxeringen

Skatteförfarandelagen

Av 38 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, framgår att vissa uppgifter som lämnas måste vara undertecknade. Det gäller

bl.a. uppgifter i deklaration och vissa särskilda uppgifter. Kravet på att vissa uppgifter ska undertecknas är teknikneutralt. Det kan således uppfyllas genom undertecknande på papper eller med elektroniska medel. Den som lämnar t.ex. en deklaration på internet eller på telefon eller via sms får underteckna med en elektronisk underskrift, t.ex. med koder eller e-legitimation. Skatteverket föreskriver vad som krävs i olika situationer (prop. 2010/11:165 s. 857).

Uppgifterna ska enligt 38 kap. 3 § första stycket SFL undertecknas av den uppgiftsskyldige eller behörig ställföreträdare. Någon särskild skatterättslig definition av vem som är behörig ställföreträdare finns inte utan det följer av annan lagstiftning, t.ex. vem som är behörig att företräda ett aktiebolag, en omyndig eller ett dödsbo m.m. Ett ombud är i allmänhet inte behörig ställföreträdare och kan därför inte underteckna uppgifterna (prop. 2010/11:165 s. 857). Enligt andra stycket i den nämnda paragrafen får dock uppgifterna undertecknas av ett ombud i följande fall.

1. Ett deklaraationsombud får underteckna uppgifter i en deklaration som lämnas elektroniskt.
2. Ett ombud för en utländsk beskattningsbar person får underteckna uppgifter i en mervärdesskattedeklaration.
3. En dödsbodelägare som är ombud för ett dödsbo får underteckna uppgifter i en deklaration.

I 4 kap. 1 § SFL anges vidare att om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats av en behörig företrädare, anses uppgiften ha lämnats av den som företräds. Det är alltså den uppgiftsskyldige, och inte företrädaren, som ansvarar för att uppgifterna lämnas i rätt tid och att de är korrekta och som kan drabbas av förseningsavgift respektive skattetillägg om så inte är fallet (prop. 2010/11:165 s. 709). Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats för en juridisk person, anses uppgiften ha lämnats av den juridiska personen, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen (4 kap. 2 § SFL).

Av 66 kap. 6 § andra stycket SFL framgår att om en begäran om omprövning inte är undertecknad, får Skatteverket förelägga den som har begärt omprövningen att underteckna begäran. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att omprövning annars inte kommer att ske. Om det inte råder något som helst tvivel om att begäran kommer från den som är behörig att begära omprövning, behöver verket inte förelägga om undertecknande (prop. 2010/11:165 s. 1079).

Fastighetstaxeringslagen

Enligt 18 kap. 1 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152), förkortad FTL, ska en fastighetsägare lämna en deklaration för varje fastighet till ledning vid allmän och förenklad fastighetstaxering. Skyldigheten att lämna deklaration ska enligt 18 kap. 2 § FTL i vissa fall fullgöras av annan än fastighetsägaren. Skyldigheten ska därvid fullgöras

1. för omyndig av förmyndare eller god man, som förordnats enligt 11 kap. 1 § föräldrabalken, beträffande vad förmyndaren eller den gode mannen har under sin förvaltning,

- Prop. 2016/17:142
2. för sådan person, för vilken god man eller förvaltare har förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller 7 § föräldrabalken, av den gode mannen eller förvaltaren beträffande vad han har under sin förvaltning,
 3. för dödsbo av dödsbodelägare eller testamentsexekutor, som har att förvalta den dödes egendom, eller, om egendomen avträtts till förvaltning av boutredningsman, av boutredningsmannen,
 4. för dödsbo, som inte längre består, av den som vid tidpunkten för dödsboets upplösning haft att förvalta boets egendom,
 5. för annan deklarations- eller uppgiftsskyldig än enskild person och dödsbo av vederbörande styrelse, förvaltning, sysloman, förvaltare eller ombud, samt
 6. för annan än ovan nämnd juridisk person, som inte längre består, av den som senast haft att förvalta dess angelägenheter.

Skyldigheten att lämna deklARATION eller annan uppgift får även fullgöras genom ett deklarationsombud (18 kap. 2 a § FTL). För deklarationsombud gäller därvid bestämmelser i skatteförfarandelagen.

Genom hänvisning i 26 kap. 3 § FTL är bestämmelserna i 18 kap. 2 och 2 a §§ FTL tillämpliga även vid särskild fastighetstaxering.

Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av fastighetsägaren eller hans ombud, får Skatteverket enligt 20 kap. 10 § FTL utfärda föreläggande om att undertecknande ska ske med påföljd att omprövning annars inte görs.

5 Sänkt fastighetsskatt för vattenkraftverk

Regeringens förslag: Fastighetsskatten för vattenkraftverk sänks stegvis under en fyraårsperiod med start 2017.

Från och med den 1 januari 2017 sänks skattesatsen från 2,8 procent till 2,2 procent av taxeringsvärdet, fr.o.m. den 1 januari 2018 sänks skattesatsen till 1,6 procent av taxeringsvärdet, fr.o.m. den 1 januari 2019 sänks skattesatsen till 1,0 procent av taxeringsvärdet och fr.o.m. den 1 januari 2020 sänks skattesatsen till 0,5 procent av taxeringsvärdet.

Ändringarna träder i kraft successivt vid fyra olika tidpunkter: den 1 juli 2017, den 1 januari 2018, den 1 januari 2019 och den 1 januari 2020. Ändringarna tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2017, 2018, 2019 respektive 2020.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot det remitterade förslaget. *Energiföretagen Sverige* välkomnar förslaget och instämmer i promemorians motiveringar om att vattenkraften har en central roll för Sveriges elförsörjning och som källa för regler- och balanskraft och möjliggörare för ett 100 procent förnybart kraftsystem. *Energimarknadsinspektionen (Ei)* tillstyrker förslaget och bedömer att det är i linje med en positiv utveckling av elmarknadens funktion. Ei noterar dock att även

med sänkningen av fastighetsskattesatsen för vattenkraftverk kvarstår olika skattesatser för olika elproduktionsenheter och vindkraftverk har fortfarande en lägre skattesats. Ei anser att detta inte är teknikneutralt och utgör ett indirekt stöd, vilket kan leda till ineffektivitet. *Havs- och vattenmyndigheten* anser att det är positivt att fossilfri och förnybar energi har en lägre beskattning. *Länsstyrelsen i Västra Götalands län och Länsstyrelsen i Norrbottens län* tillstyrker förslaget, då det skapar en förutsättning för att Sveriges vattenkraftverk på sikt kan uppnå moderna miljökrav och leva upp till EU-rätten. *Länsstyrelsen i Kalmar län* anser att det är positivt att förslaget avser att skapa en likvärdig ekonomisk konkurrenssituation för elproducerande verksamheter. Detta kan i sin tur skapa förutsättningar att även ställa likvärdiga miljökrav för alla elproducerande verksamheter som möjliggör för Sverige att leva upp till EU-rätten och uppfylla flera av Sveriges miljömål. Länsstyrelsen i Norrbottens län och Länsstyrelsen i Kalmar län anser dock att det är olyckligt att skattesänkningen inte presenteras med övriga i energiöverenskommelsen aviserade åtgärder, eftersom detta medför att konsekvenserna för Länsstyrelsens arbete inte kan bedömas i ett sammanhang. Även *Länsstyrelsen i Västra Götalands län* anser att skattesänkningen bör sättas i samband med övriga aviserade styrmedelsåtgärder som syftar till en miljöanpassning av vattenkraften och *Länsstyrelsen i Västernorrlands län* anser att de övriga åtgärder som nämns i överenskommelsen för att miljöanpassa vattenkraften bör vara på plats innan skattesänkningen genomförs. *Naturskyddsföreningen* tillstyrker förslaget under förutsättning att energiöverenskommelsens övriga delar hålls. *Svenskt Näringsliv* tillstyrker förslaget men efterfrågar närmare motivering till varför skattesänkningarna för vattenkraft är stegvisa, då en stegvis sänkning innebär onödigt ökade administrationskostnader för såväl företagen som för statens skatteadministration. *Kammarkollegiet* har inga invändningar i sig mot att fastighetsskatten sänks. Kollegiet anser dock att förslaget bör justeras så att skattesänkningen endast riktar sig mot de anläggningar som omfattas av tillstånd med moderna miljökrav. Om sänkningen av fastighetsskatten genomförs utan krav på att en anläggning omfattas av moderna miljökrav är risken stor att skattesänkningen inte ger incitament till att nödvändiga miljöåtgärder kommer på plats och att Sverige i slutändan inte lever upp till EU-rättens miljöskäl. Kammarkollegiet efterfrågar även en analys av de EU-aspekter som behöver beaktas med anledning av förslagen. *Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund (Sportfiskarna)* anser att det är bekymmersamt att fastighetskatten sänks mer eller mindre omgående, utan krav på motprestation. Sportfiskarna menar att den föreslagna skattesänkningen för vattenkraften måste villkoras genom tydliga krav på vattenkraftbranschen. Enligt Sportfiskarna bör verksamheter som inte kan leva upp till moderna miljökrav inte gynnas av skattesänkningar och endast de kraftverk som har prövats enligt miljöbalken borde beröras av skattesänkningarna. Även *Älvräddarna* anser att förslaget bör justeras så att skattesänkningen endast riktar sig mot de anläggningar som omfattas av tillstånd med moderna miljökrav. De anläggningar som saknar tillstånd att bedriva verksamhet bör inte heller få komma i åtnjutande av skattesänkningen. *Kungsbacka kommun*, som har avstått från att lämna in

Prop. 2016/17:142 yttrande, påpekar att remisstiden i förhållande till kommunens behov av beredning av ärenden varit väl kort.

Skälen för regeringens förslag: Vattenkraften spelar en central roll för Sveriges elförsörjning, som enskild produktionskraft, men också som regler- och balanskraft. Vattenkraften är avgörande för ett hållbart och konkurrenskraftigt energisystem med trygga leveranser av energi och för miljö kvalitetsmålet begränsad klimatpåverkan. En fortsatt hög produktion av vattenkraft är också en avgörande del i arbetet för att uppnå en ökad andel el från förnybara energikällor såsom vind- och solkraft, detta till följd av vattenkraftens reglerförmåga.

I enlighet med energiöverenskommelsen bör fastighetsskatten för vattenkraftverk sänkas till samma nivå som för övriga elproduktionsenheter, utom vindkraftverk, dvs. till 0,5 procent av taxeringsvärdet. Skattesatsen ska enligt överenskommelsen sänkas stegvis under en fyraårsperiod med start 2017. Detta bör ske i fyra steg genom sänkningar av fastighetsskattesatsen under perioden 2017–2020. Den närmare motivering till varför skattesänkningarna för vattenkraften är stegvisa, som *Svenskt Näringsliv* efterfrågar, är följaktligen att det följer av energiöverenskommelsen att sänkningarna ska ske stegvis under perioden 2017–2020. Från och med den 1 januari 2017 föreslås skattesatsen sänkas från 2,8 procent till 2,2 procent av taxeringsvärdet. Ändringen föreslås träda i kraft den 1 juli 2017, men gälla retroaktivt så att den tillämpas för hela kalenderåret 2017. Från och med den 1 januari 2018 föreslås skattesatsen sänkas till 1,6 procent av taxeringsvärdet, fr.o.m. den 1 januari 2019 föreslås skattesatsen sänkas till 1,0 procent av taxeringsvärdet och fr.o.m. den 1 januari 2020 föreslås skattesatsen sänkas till 0,5 procent av taxeringsvärdet. Ändringarna bör tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2017, 2018, 2019 respektive 2020. När samtliga steg är genomförda bedöms den sänkta fastighetsskatten för vattenkraftverk innebära en offentligfinansiell nettokostnad om 1,92 miljarder kronor per år.

Kammarkollegiet och *Älvräddarna* anser att förslaget bör justeras så att skattesänkningen endast riktar sig mot de anläggningar som omfattas av tillstånd med moderna miljökrav. Älvräddarna anser även att de anläggningar som saknar tillstånd att bedriva verksamhet inte bör få komma i åtnjutande av skattesänkningen. Enligt *Sportfiskarna* bör endast de kraftverk som har prövats enligt miljöbalken beröras av förslaget. Regeringen gör dock samma bedömning som den som gjordes i promemorian, nämligen att förslaget bör omfatta alla vattenkraftverk. Att endast sänka fastighetsskatten för vissa vattenkraftverk är därför inte aktuellt.

Som *Ei* noterar kommer vissa vindkraftverk fortfarande ha en lägre skattesats efter att fastighetsskatten för vattenkraftverk har sänkts. Enligt *Ei* är detta inte teknikneutralt och utgör ett indirekt stöd, vilket kan leda till ineffektivitet. En översyn av fastighetsskatten för vindkraftverk ryms emellertid inte inom ramen för detta lagstiftningsprojekt. I sammanhanget kan dock nämnas Skatteverkets ställningstagande den 11 juni 2015 Statsstöd i form av lägre fastighetsskatt för vindkraftverk (dnr 131 143176-15/111), i vilket Skatteverket gjort bedömningen att den lägre skattesatsen för vindkraftverk (0,2 procent av taxeringsvärdet) endast ska gälla för de företag som inte överskrider takbeloppet enligt

kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse (200 000 euro under en treårsperiod). Enligt Utredningen om fastighetstaxeringen av elproduktionsenheters betänkande Fastighetstaxering av anläggningar för el- och värmeproduktion (SOU 2016:31) uppskattar Skatteverket att ca två tredjedelar av vindkraftverken träffas av den högre skattesatsen. Därmed är skattesatsen för en majoritet av vindkraftverken i praktiken att anse som 0,5 procent. Sammanfattningsvis anser regeringen att förslaget är förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

Naturskyddsföreningen anser att regeringen bör villkora skattesänkningen med krav på att de stora energibolagen bildar en fond inom ett visst datum som solidariskt ska finansiera de miljöåtgärder som följer av de aviserade förändringarna i miljöbalken. Föreningen bedömer att en fond är helt nödvändig för att förslaget ska bli accepterat av den småskaliga vattenkraftindustrin och riksdagen. *Sportfiskarna* och *Älvräddarna* menar att den föreslagna skattesänkningen för vattenkraften måste villkoras genom tydliga krav på vattenkraftbranschen, bl.a. vad avser den fondlösning som omnämns i energiöverenskommelsen. *Länsstyrelsen i Västra Götalands län* och *Länsstyrelsen i Kalmar län* betonar vikten av att den aviserade fonden etableras för finansiering av miljöpassningsåtgärder. I denna proposition behandlas de förslag i energiöverenskommelsen som rör beskattning. Övriga förslag i överenskommelsen faller utanför ramen för detta lagstiftningsärende.

Kungsbacka kommun, som har avstått från att lämna in yttrande, påpekar att remisstiden i förhållande till kommunens behov av beredning av ärenden varit väl kort. Remisstiden för promemorian uppgick till drygt sex veckor och varade under perioden 21 november 2016–5 januari 2017. Det framgår av energiöverenskommelsen när starttidpunkten för de ändringar som föreslås i propositionen inträder. För att kunna genomföra dessa ändringar på det lämpligaste sättet och i enlighet med energiöverenskommelsen bedömde regeringen att promemorian med förslagen till lagändringar skulle remitteras när det skedde. Enligt regeringens uppfattning har remissinstanserna fått tillräcklig tid på sig att yttra sig över förslagen i promemorian. Det kan också noteras att, trots att remisstiden varit kort, har 24 remissinstanser inkommit med yttrande över promemorians förslag.

Havs- och vattenmyndigheten, *Länsstyrelsen i Norrbottens län*, *Länsstyrelsen i Västra Götalands län*, *Länsstyrelsen i Kalmar län* och *Länsstyrelsen i Västernorrlands län* har synpunkter på konsekvensanalysen. Dessa behandlas i avsnitt 9.5.

Holmen AB har begärt att en skattesats om 0,5 procent av taxeringsvärdet för vattenkraftverk ska tillämpas för företag som förbrukar hela eller huvudsaklig del av produktionen i egen verksamhet. Med hänsyn till att regeringen föreslår att skattesatsen ska sänkas till 0,5 procent av taxeringsvärdet fr.o.m. den 1 januari 2020 och att sänkningen ska gälla samtliga vattenkraftverk saknas det skäl att föreslå en lagändring med den inriktning som Holmen AB har begärt. Någon åtgärd vidtas därför inte med anledning av begäran.

Förslaget föranleder ändringar i 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt.

6 Avskaffad skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

Regeringens förslag: Skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer avvecklas stegvis under en tvåårsperiod med start 2017.

I det första steget sänks skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer den 1 juli 2017 till 1 500 kronor per megawatt och kalendermånad av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorerna. Det avdrag som medges när reaktorer är ur drift under en sammanhängande period som överstiger 90 kalenderdygn justeras för att avspegla den ändrade skattesatsen. Skatten slopas i ett andra steg den 1 januari 2018 då lagen om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer upphävs.

De bestämmelser i skatteförfarandelagen som hänvisar till den upphävda lagen om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer ändras.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot det remitterade förslaget. *Energimarknadsinspektionen* bedömer att förslaget är i linje med en positiv utveckling av elmarknadens funktion. *Energiföretagen Sverige* välkomnar förslaget och anser att det är bra ur ett samhällsekonomiskt perspektiv och för vårt elsystem som behöver planerbar kraftproduktion i takt med en ökad utbyggnad av väderberoende elproduktion. *Naturskyddsföreningen* tillstyrker förslaget förutsatt att kärnkraftsbolagen framöver fullt ut står för sina kostnader för avfall och risker. *Svenskt Näringsliv* efterfrågar en närmare motivering till varför sänkningarna av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer är stegvisa.

Skälen för regeringens förslag: I energiöverenskommelsen konstateras att svensk kärnkraft står inför stora investeringsbehov för att möta kommande säkerhetskrav. Strålsäkerhetsmyndigheten har beslutat att dessa krav behöver vara uppfyllda 2020. I annat fall får reaktorerna inte drivas vidare. Det har redan fattats beslut om att fyra reaktorer ska avvecklas till 2020. Kärnkraften ska bära sina egna kostnader och principen om att kärnkraft inte ska subventioneras består. Principerna från regeringens proposition 2008/09:163 En sammanhållen klimat- och energipolitik kvarstår. Det innebär bl.a. följande:

- Avvecklingslagen har avskaffats och kommer inte att återinföras.
- Kärnkraftsparentesen är förlängd genom att inom ramen för maximalt tio reaktorer tillåta nybyggnation på befintliga platser.

- Tillstånd kan ges för att successivt ersätta nuvarande reaktorer i takt med att de når sin ekonomiska livslängd.
- Tillstånd för nya reaktorer kommer att prövas enligt lagstiftningens krav på bästa tillgängliga teknik.
- Något statligt stöd för kärnkraft, i form av direkta eller indirekta subventioner, kan inte påräknas.

I enlighet med energiöverenskommelsen ska skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer avvecklas under en tvåårsperiod med start 2017. Skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer föreslås därför avvecklas i två steg. I ett första steg, den 1 juli 2017, föreslås skattesatsen sänkas från 14 770 kronor till 1 500 kronor per megawatt och kalendermånad av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorn. Den närmare motiveringen till varför skattesänkningarna för kärnkraft är stegvisa som *Svenskt Näringsliv* efterfrågar är följaktligen att det följer av energiöverenskommelsen att skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer ska avvecklas under en tvåårsperiod med start 2017. Det avdrag som medges när reaktorer är ur drift under en sammanhängande period som överstiger 90 kalenderdygn föreslås vidare sänkas från 485 kronor till 49 kronor per megawatt och överskjutande kalenderdygn för att avspegla den förändrade skattesatsen.

I ett andra avslutande steg föreslås att lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer upphävs fr.o.m. den 1 januari 2018. När skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer har fasats ut 2018 bedöms det på årsbasis innebära en offentligfinansierad nettokostnad om 1,38 miljarder kronor.

Naturskyddsföreningen tillstyrker förslaget om sänkt skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer under förutsättning att kärnkraftsbolagen framöver fullt ut står för sina kostnader för avfall och risker. I denna proposition behandlas de förslag i energiöverenskommelsen som rör beskattning. Övriga delar av energiöverenskommelsen, som rör kärnkraften bl.a. rör en utökning av ansvaret vid radiologiska olyckor, faller utanför ramen för detta lagstiftningsärende.

Ändringarna i lagen om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer föreslås träda i kraft den 1 juli 2017. Lagen om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer föreslås upphöra att gälla vid utgången av 2017.

Mot bakgrund av att lagen om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer upphävs görs följdändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244) och i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen. Dessutom görs en rent författningsteknisk ändring i lagen (2017:000) om ändring i skatteförfarandelagen. Den paragraf som omfattas av ändringen träder i kraft den 1 januari 2019 (se punkten 1 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till den lagen), dvs. efter det att lagen om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer har upphävts. Hänvisningen i paragrafen till den lagen är därmed inaktuell.

Lagförslag

Förslaget föranleder dels ändringar i 2 och 5 §§ lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, dels införande av en ny lag om upphävande av lagen om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

7 Höjd energiskatt på el för hushåll och tjänstesektor

Regeringens förslag: Energiskatten på elektrisk kraft för hushåll och tjänstesektor höjs i två steg.

I det första steget den 1 juli 2017 höjs normalnivån för energiskatten på elektrisk kraft med 3,0 öre per kilowattimme. En andra höjning sker den 1 januari 2019 och innebär att skatten höjs med 1,2 öre per kilowattimme.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens. Till följd av en uppdaterad prognos för prisutvecklingen föreslår dock regeringen en något lägre energiskattesats i det andra steget.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna har ingenting att invända mot att finansieringen av sänkt fastighetsskatt för vattenkraftverk och utfasningen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer sker genom höjd energiskatt på elektrisk kraft. Några remissinstanser, däribland *Villaägarnas riksförbund* och *Länsstyrelsen i Norrbottens län*, har invändningar mot den förmögenhetsöverföring som de föreslagna höjningarna innebär.

Skogen, Kemin, Gruvorna och Stålet (SKGS), Innovations- och kemiindustrierna (IKEM) och Jernkontoret motsätter sig förslaget om att i lagtexten i förväg prognostisera vad skattesatsen fr.o.m. den 1 januari 2019 ska vara. *Energiföretagen Sverige* ställer sig tveksamma till att i lagtexten inkludera en prognostiserad indexomräkning för 2019. *Svenskt Näringsliv* avstyrker förslaget om höjd energiskatt på elektrisk kraft och anser i stället att principen om sunda offentliga finanser främst bör upprätthållas genom en stramare utgiftspolitik, samt ifrågasätter om den prognos som används för att beräkna energiskattesatsen för 2019 överensstämmer med den prisutveckling som kan förväntas. *Energimarknadsinspektionen* anser att det bör övervägas om finansieringen av skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft kan göras på annat sätt.

Skälen för regeringens förslag

Finansieringen av den slopade skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer och av sänkningen av fastighetsskattesatsen för vattenkraftverk ska enligt energiöverenskommelsen ske genom en höjning av energiskatten på elektrisk kraft samtidigt som elintensiv industri ska undantas. Regeringens bedömning är att finansieringen av skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft bör ske genom en höjning

av normalnivån för energiskatten på elektrisk kraft för hushåll och tjänstesektor.

Sedan den 1 januari 2017 gäller en enda skattesats för förbrukning av elektrisk kraft. Lägre skattenivåer än den s.k. normalskattenivån uppnås för viss förbrukning genom ansökan om återbetalning eller genom avdrag i punktskattedeklaration. Den förbrukning som omfattas av denna möjlighet är el som förbrukas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, i datorhall, i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, i yrkesmässig vattenbruksverksamhet samt som landström. Avdrag och återbetalning medges i dessa fall med skillnaden mellan normalskattenivån och 0,5 öre, vilket innebär att en höjning av normalskattenivån inte träffar dessa typer av förbrukning.

Finansiering av skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft

Skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft föreslås ske under perioden 2017–2020. Sänkningarna av fastighetsskattesatsen för vattenkraftverk 2017–2020 bedöms, som framgår av avsnitt 5, sammantaget innebära en nettokostnad på 1,92 miljarder kronor per år fr.o.m. 2020, medan utfasningen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer 2017–2018, som framgår av avsnitt 6, bedöms medföra en offentligfinansiell nettokostnad om 1,38 miljarder kronor per år fr.o.m. 2018. Det totala finansieringsbehovet bedöms därmed fr.o.m. 2020 på årsbasis uppgå till ca 3,30 miljarder kronor. För att finansiera skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft bedöms normalnivån för energiskatten på elektrisk kraft sammantaget behöva höjas med 4,2 öre per kilowattimme, vilket beräknas ge ökade nettointäkter om ca 3,33 miljarder kronor per år (se även Tabell 9.4). Samtidigt innebär utfasningen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer 2017–2018 att en större del av finansieringsbehovet uppstår under dessa två år, varför en större del av höjningen av energiskattesatsen också behöver ske för dessa år. För att finansiera de stegvisa skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft i enlighet med energiöverenskommelsen föreslås att en höjning av normalnivån för energiskatten på elektrisk kraft sker i två steg. Att energiskattesatsen föreslås höjas i två steg, när skattesänkningarna sker under fyra år, motiveras främst av att det är önskvärt att begränsa antalet regeländringar.

Genom ett första steg den 1 juli 2017 föreslås skattesatsen för andra halvan av 2017 höjas med 3,0 öre per kilowattimme. Denna höjning till 32,5 öre per kilowattimme föreslås komma till uttryck genom en ändring av lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Eftersom helarseffekten av denna skattehöjning uppstår 2018, finansierar energiskattehöjningen 2017 såväl de två stegen i avvecklingen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer 2017–2018 som de två första sänkningarna av skattesatsen för vattenkraftverk 2017–2018. Höjningen av energiskattesatsen 2017 bedöms på årsbasis innebära ökade nettoskatteintäkter om 2,38 miljarder kronor.

Svenskt Näringsliv avstyrker höjningarna av energiskatten på elektrisk kraft med motiveringen att någon motsvarande sänkning av energiskatten inte genomfördes vid tidigare höjningar av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer eller av fastighetsskatten på vattenkraftverk. I det

Prop. 2016/17:142 sammanhanget kan noteras att dessa skattehöjningar för vatten- och kärnkraft t.ex. har använts för att finansiera den slopade revisionsplikten för mindre företag eller för att finansiera andra angelägna reformer. Även om det i princip också är möjligt att upprätthålla balans i de offentliga finanserna genom att i stället minska de offentliga utgifterna följer det uttryckligen av energiöverenskommelsen att skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft ska finansieras genom en höjd energiskatt på elektrisk kraft.

Med anledning av *Energimarknadsinspektionens* synpunkt om att det bör övervägas om finansieringen kan ske på annat sätt kan konstateras att det av energiöverenskommelsen följer att finansieringen ska ske på detta sätt. Några remissinstanser, däribland *Villaägarnas riksförbund* och *Länsstyrelsen i Norrbottens län*, har invändningar mot den förmögenhetsöverföring som de föreslagna höjningarna innebär. Dessa synpunkter behandlas under avsnitt 9.2 och 9.6 nedan.

De föreslagna ändringarna innebär ingen höjning av energiskatten för den elektriska kraft som förbrukas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, i datorhall, i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, i yrkesmässig vattenbruksverksamhet samt som landström.

Särskilt om indexomräkning

Skattesatsen på elektrisk kraft för kalenderåret 2018 fastställs, enligt 11 kap. 3 § LSE, av regeringen i förordning efter omräkning enligt prisutveckling (indexering). Förordningen ska utfärdas av regeringen senast i november 2017. Indexomräkningen tillämpas på skattesatsen som anges i 11 kap. 3 § LSE. Indexomräkningen av skattesatsen för 2018 sker utifrån den faktiska förändringen i konsumentprisindex (KPI) under perioden juni 2016–juni 2017 som alltså tillämpas på den skattesats om 32,5 öre per kilowattimme som lagregleras genom det ovan nämnda första steget.

Genom ett andra steg den 1 januari 2019 föreslås en lagreglerad höjning av skattesatsen motsvarande summan av en indexomräknad skattesats enligt prognos för prisutvecklingen fram till och med juni 2018 och 1,2 öre per kilowattimme, vilket innebär en skattesats om 34,7 öre per kilowattimme för kalenderåret 2019. Höjningen av energiskattesatsen med 1,2 öre per kilowattimme 2019 bedöms leda till ökade nettointäkter om 0,95 miljarder kronor per år och finansierar de två återstående stegen av sänkningarna av fastighetsskattesatsen för vattenkraftverk 2019–2020.

SKGS, IKEM, Jernkontoret och *Energiföretagen Sverige* invänder mot att skattesatsen för kalenderåret 2019 omräknas baserat på prognosticerad prisutveckling. *SKGS* anser att det därigenom introduceras ett spekulativt element och förordar, tillsammans med *Energiföretagen Sverige*, att principen för att definiera skattesatsen för 2019 bör vara densamma som för övriga år, dvs. att indexomräkningen årligen fastställs av regeringen i förordning. *Jernkontoret* föreslår att skattesatsen för 2019 i lagtexten i stället anges till 33,7 öre per kilowattimme.

Inledningsvis bör det noteras att indexomräkningen av skattesatsen för 2019 handlar om att följa gällande regelverk, där det framgår att

skattesatsen årligen ska omräknas med förändringen i KPI, och, eftersom en av de föreslagna höjningarna gäller fr.o.m. den 1 januari 2019, bör en indexomräknad skattesats anges i lagtexten för 2019. Syftet med indexomräkningen är att realvärdessäkra skatteuttaget och att upprätthålla punktskattens styrande effekt. Att inte indexomräkna skattesatsen för 2019 skulle därmed riskera leda till att såväl skatteintäkterna, i reala termer, som energiskattens styrande effekt minskar. Det finns inte, så som SKGS anger, något spekulativt inslag i att skattesatsen för 2019 bestäms på förhand. Skattesatsen för 2019 kommer, allt annat lika, att bli den som anges i föreslagen lagtext.

Energiföretagen Sverige anser att den prognosbaserade indexomräkningen av skattesatsen för 2019 medför en ökad otydlighet om vad som utgör indexomräkning och vilken del som är en permanent skattehöjning. Regeringen delar inte den uppfattningen utan anser att det bl.a. av denna proposition tydligt framgår att finansieringen av föreslagna skattesänkningar sker genom att normalnivån för energiskatten på elektrisk kraft höjs med 3,0 öre per kilowattimme fr.o.m. den 1 juli 2017 och med ytterligare 1,2 öre per kilowattimme fr.o.m. den 1 januari 2019. Att energiskattesatsen för 2019 därutöver omräknas i enlighet med den förväntade prisutvecklingen är inte att anse som en del av finansieringen av skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft.

Indexomräkningen leder inte, som *Jernkontoret* anför, till att förslagen överfinansieras. Om skattesatsen för 2019 inte omräknas så att hänsyn tas till förändringen i KPI skulle förslaget vara att betrakta som underfinansierat. Den årliga indexomräkningen innebär i praktiken att skattesatsen i reala termer ligger på samma nivå som året innan. Att vissa punktskattesatser omräknas med förändringen i KPI är också en del av den prognosticerade utvecklingen av skatteintäkterna. Därmed skapar indexomräkningen inte i sig något egentligt budget- eller reformutrymme. Att i lagtexten för 2019 i stället ange en energiskattesats på 33,7 öre per kilowattimme (32,5+1,2 öre), så som *Jernkontoret* föreslår, skulle innebära att hänsyn inte tas till prisutvecklingen under två års tid, vilket med förväntad ekonomisk utveckling skulle medföra att såväl skatteintäkterna som skattesatsens styrande effekt i reala termer urholkas.

Indexomräkning med förväntad KPI-utveckling är även en tidigare använd modell när skattesatser på förhand fastställs för framtida kalenderår. Exempelvis gjordes detta för de skatteförändringar som genomfördes för perioden 2010–2015 genom förslag i propositionen *Vissa punktskattefrågor med anledning av budgetpropositionen för 2010* (prop. 2009/10:41). Regeringen anser därför sammantaget att den skattesats som föreslås för kalenderåret 2019, utöver det andra steget av höjningen av energiskatten på elektrisk kraft med 1,2 öre per kilowattimme som bedöms nödvändig för att finansiera de återstående skattesänkningarna för vattenkraften i enlighet med energiöverenskommelsen, även ska omräknas med utgångspunkt i prognosticerad prisutveckling.

Att skattesatsen för 2019 beräknas baserat på förväntad prisutveckling innebär samtidigt att skattesatsen kan avvika från vad den skulle ha blivit med oförändrade regler. Skattesatsen kan bli såväl högre som lägre, den faktiska skillnaden förväntas dock bli liten eftersom inflationen fortsatt

Prop. 2016/17:142 förväntas vara låg under den berörda perioden. Osäkerheten i prognosen minskar även ju närmare prognostidpunkten ligger utfalltidpunkten. Ett sätt att minimera skillnaden är därför att använda senast tillgängliga prognos för KPI (juni–juni). Regeringen har därför uppdaterat beräkningen av skattesatsen för 2019 så att den speglar den senaste prognosticerade prisutvecklingen fram t.o.m. juni 2018. Det har resulterat i att skattesatsen för 2019 i denna proposition föreslås uppgå till 34,7 öre per kilowattimme i stället för de 34,9 öre per kilowattimme som föreslogs i Regeringskansliets promemoria Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen (dnr Fi2016/04184/S2).

Svenskt Näringsliv lyfter frågan om den prognos för inflationen som används för att beräkna energiskattesatsen för 2019 motsvarar den prisutveckling som kan förväntas. Den prognos för KPI-utvecklingen som används för att beräkna energiskattesatsen för 2019 speglar den prisutveckling som regeringen förväntar sig.

Skattesatsen för 2020 och därefter följande kalenderår fastställs av regeringen i förordning efter indexomräkning som tillämpas på den i LSE angivna skattesatsen för 2019.

Ikraftträdande

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017 respektive den 1 januari 2019.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

8 Undertecknande och behörig ställföreträdare

8.1 Undertecknande av uppgifter

Regeringens förslag: Uppgifter i allmän, förenklad och särskild fastighetsdeklaration samt påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering ska undertecknas av fastighetsägare eller behörig ställföreträdare. Om en begäran om omprövning inte är undertecknad, får Skatteverket förelägga den som har begärt omprövningen att underteckna begäran.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att det med fastighetsägare bör klargöras om fastighetsägare är alla delägare vid gemensamt ägande eller om det räcker att en fastighetsdeklaration undertecknas av en av delägarna. Övriga remissinstanser har inte haft något att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 18 kap. 1 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152), förkortad FTL, är en fastighetsägare skyldig att

utan föreläggande lämna en deklARATION (allmän respektive förenklad fastighetsdeklARATION) för varje fastighet. Vissa undantag gäller dock för bl.a. den som fått förslag till fastighetstaxering och för vissa specifika fastighetstyper. Enligt gällande lagstiftning finns dock inte någon uttrycklig bestämmelse om att deklARATIONEN ska vara undertecknad. Detta följer endast indirekt av 18 kap. 42 § FTL om förseningsavgift för allmän och förenklad fastighetsdeklARATION, vari talas om förseningsavgift för deklARATIONSHANDLING som lämnats inom föreskriven tid men inte är behörigen undertecknad. På samma sätt framgår indirekt av en hänvisning i 26 kap. 4 § FTL till 18 kap. 42 § att även särskild fastighetsdeklARATION ska vara undertecknad.

I 38 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244), nedan förkortad SFL, anges att uppgifter i bl.a. deklARATIONER ska undertecknas. Underskriften av deklARATIONER har, i fråga om bl.a. inkomstdeklARATIONER, stor betydelse för straffansvaret. Det har därför ansetts att kravet på att en deklARATION ska vara underskriven bör framgå av lag (prop. 2001/02:25 s. 85).

När det gäller fastighetstaxering gör sig frågor om straffansvar inte gällande på samma sätt. Undertecknandet har dock till uppgift att identifiera den som har lämnat uppgifterna och säkerställa det undertecknades äkthet samt har bevisverkan. Regeringen delar därför utredningens uppfattning att formkraven på undertecknade uppgifter i deklARATION bör anges uttryckligen även i fastighetstaxeringslagen. Kravet på undertecknande bör, i likhet med vad som gäller enligt skatteförfarandelagen, vara teknikneutralt och således kunna uppfyllas genom undertecknande på papper eller med elektroniska medel.

Mot denna bakgrund föreslår regeringen att en bestämmelse införs i fastighetstaxeringslagen om att uppgifter i allmän, förenklad och särskild fastighetsdeklARATION samt påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering (18 kap. 9 § FTL), ska undertecknas.

En viktig fråga är därvid vem som ska underteckna deklARATIONEN. Eftersom det är fastighetsägaren som är skyldig att lämna deklARATION kommer det vanligtvis vara denne som skriver under uppgifterna. I de fall ägaren själv saknar rättslig handlingsförmåga eller annars behöver hjälp med att sköta sina ekonomiska angelägenheter måste emellertid uppgifterna skrivas under av någon som har behörighet att företräda ägaren. Av 18 kap. 2 § FTL framgår vem som i vissa sådana situationer ska lämna deklARATION, bl.a. om fastighetsägaren är omyndig, har god man eller förvaltare.

En liknande bestämmelse fanns tidigare i 19 kap. 1 § i den numera upphävda lagen (2001:1227) om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter. Någon motsvarande bestämmelse fördes dock inte in i skatteförfarandelagen utan i stället anges i 4 kap. 1 § samt 38 kap. 3 § SFL att uppgifter även kan undertecknas av behörig ställföreträdare. Utredningen föreslår mot denna bakgrund att uttrycket behörig ställföreträdare ska användas även i fråga om fastighetstaxeringslagen.

Vem som är behörig ställföreträdare för t.ex. en omyndig, ett aktieföretag eller ett dödsbo m.m. följer av annan lagstiftning. Någon anledning att i fråga om fastighetstaxering avvika från de allmänna behörighetsregler som finns i annan lagstiftning finns inte. I likhet med vad som gäller enligt 4 kap. 1 § och 38 kap. 3 § SFL föreslår regeringen därför att uppräkningslistan av vem som i olika sammanhang är att anse som behörig

Prop. 2016/17:142 ställföreträdare i 18 kap. 2 § FTL tas bort och att uttrycket behörig ställföreträdare i stället ska användas i fastighetstaxeringslagen.

Förvaltningsrätten i Stockholm har berört frågan om det med fastighetsägare avses samtliga delägare vid gemensamt ägande eller om det räcker att undertecknande sker av en av delägarna. Om en fastighet har mer än en delägare är i praktiken varje ägare deklarationsskyldig och därmed i princip också skyldig att underteckna. I samband med att förseningsavgift infördes i fastighetstaxeringslagen uttalades dock att myndigheten bör underlåta påförande av förseningsavgift om en godtagen deklaration kommit in men endast är undertecknad av en delägare genom att myndigheten presumerar att den som undertecknat har påtagit sig deklarationsskyldigheten gentemot övriga delägares räkning (prop. 1993/94:1 s. 70). Det är enligt regeringens mening naturligt att låta motsvarande presumption gälla även i fråga om det grundläggande kravet på undertecknande.

I 20 kap. 10 § FTL anges att om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av fastighetsägaren eller hans ombud, får Skatteverket utfärda föreläggande om att undertecknande ska ske med påföljd att omprövning annars inte görs. Det finns inget generellt krav på att en begäran om omprövning ska vara undertecknad och avsaknad av undertecknande är således inget hinder mot omprövning. Om det inte råder något som helst tvivel om att begäran kommer från den som är behörig att begära omprövning, behöver verket inte förelägga om undertecknande. En liknande bestämmelse om undertecknande av begäran om omprövning av den skattskyldige eller hans ombud fanns tidigare i 4 kap. 10 § i den numera upphävda taxeringslagen (1990:324). Med egenhändigt undertecknande får förstås underskrift med penna på papper.

En motsvarande bestämmelse finns numera i 66 kap. 6 § andra stycket SFL. Kravet på undertecknande har där gjorts teknikneutralt genom att ordet egenhändigt har utgått. 20 kap. 10 § FTL bör, som utredningen föreslagit, ändras på motsvarande sätt.

Ikraftträdande

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

Lagförslag

Förslaget föranleder de nya paragraferna 18 kap. 1 a och 1 b §§ samt ändringar i 20 kap. 10 § och 26 kap. 3 § FTL.

Regeringens förslag: Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats av en behörig ställföreträdare, ska uppgiften anses ha lämnats av den som företräds.

En deklaration eller någon annan uppgift som har lämnats för en juridisk person ska anses ha lämnats av den juridiska personen, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen.

Ett deklaraionsombud får underteckna uppgifter i en deklaration som lämnas elektroniskt.

En dödsbodelägare som är ombud för ett dödsbo får underteckna uppgifter i en deklaration eller påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna har inte haft något att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Det är den som är skyldig att lämna en deklaration eller annan uppgift som ansvarar för att uppgifterna är lämnade i rätt tid och är korrekta. Det är även denna som, om så inte är fallet, kan drabbas av förseningsavgifter m.m. På skatteområdet gäller generellt att om en deklaration eller uppgift har lämnats av en behörig ställföreträdare för en uppgiftsskyldig så anses uppgiften ha lämnats av den uppgiftsskyldige. Vid införandet av skatteförfarandelagen angavs att detta är av sådan central betydelse att det bör framgå av lagen (prop. 2010/11:165 s. 317). En sådan bestämmelse finns därför i 4 kap. 1 § SFL.

I likhet med vad utredningen anfört, anser regeringen att samma skäl gör sig gällande även i fråga om uppgifter enligt fastighetstaxeringslagen. Regeringen föreslår därför att en motsvarande bestämmelse även införs i fastighetstaxeringslagen.

När det gäller juridiska personer finns i 4 kap. 2 § SFL en presumtionsregel som anger att om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats för en juridisk person, anses uppgiften ha lämnats av den juridiska personen, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen. Av ett förarbetsuttalande i samband med att förseningsavgift infördes i fastighetstaxeringslagen framgår att det även vid fastighetstaxeringen finns en presumtion för att den som lämnar en uppgift för en juridisk persons räkning också ska anses ha haft behörighet att göra detta (prop. 1993/94:1 s. 70). Utredningen har därför föreslagit att det i fastighetstaxeringslagen införs en bestämmelse motsvarande 4 kap. 2 § SFL.

Regeringen anser att såväl praktiska skäl som intresset för ett effektivt fastighetstaxeringsförfarande talar för att den aktuella presumtionsregeln bör gälla även inom fastighetstaxeringen. Regeringen instämmer därför i utredningens förslag.

I 18 kap. 1 § första stycket ärvdabalken anges att om inte särskild dödsboförvaltning har anordnats ska dödsbodelägarna gemensamt förval-

Prop. 2016/17:142 ta den dödes egendom och företräda dödsboet. Detta gäller även i fråga om fastighetstaxering.

När ett dödsbo förvaltas gemensamt av flera delägare kan det vara besvärligt att förse handlingar av olika slag med samtliga delägares underskrifter. I de flesta fall kan dödsbodelägarna hantera detta genom att ge en person fullmakt att företräda dödsboet. Enligt 38 kap. 3 § andra stycket 3 SFL får en dödsbodelägare som är ombud för ett dödsbo underteckna uppgifter i en deklaration. Den dåvarande regeringen ansåg vid införandet av skatteförfarandelagen att eftersom ett dödsbo endast existerar under en begränsad tid och därför i de flesta fall bara lämnar deklaration en eller två gånger så borde ett enklare ombudsförfarande än att utse ett deklaraationsombud tillämpas för dödsbon (prop. 2010/11:165 s. 316). Utredningen anför att detta bör gälla även vid fastighetstaxering och föreslår därför en bestämmelse av motsvarande innebörd.

Mot bakgrund av dödsbons normalt sett begränsade existens samt att endast dödsbodelägare ska komma i fråga, instämmer regeringen i att ett enklare ombudsförfarande bör tillämpas i fråga om dödsbon. Det föreslås därför att en bestämmelse motsvarande 38 kap. 3 § andra stycket 3 SFL införs i fastighetstaxeringslagen.

Enligt 38 kap. 3 § andra stycket 1 SFL får ett deklaraationsombud underteckna uppgifter i en deklaration som lämnas elektroniskt. Eftersom deklaraationsombud införts även på fastighetstaxeringsområdet föreslås att motsvarande även ska gälla i fråga om underskrift av fastighetsdeklaration.

Ikraftträdande

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

Lagförslag

Förslaget föranleder den nya paragrafen 18 kap. 1 c §, en ny 18 kap. 2 §, samt en ändring i 26 kap. 3 § FTL.

9 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som är nödvändig i det aktuella lagstiftningsärendet och avseende de aspekter som ska belysas enligt 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Det sker mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och i den omfattning som är möjlig. *Regelrådet* anser att konsekvensutredningen i promemorian Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen (dnr Fi2016/04184/S2) uppfyller kraven i förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning.

Sänkt fastighetsskatt för vattenkraftverk

Den totala installerade eleffekten i den svenska vattenkraften är ca 16,2 gigawatt och under ett år med normala vattenflöden uppgår elproduktionen från vattenkraft till ca 65 terawattimmar. År 2015 uppgick den samlade elproduktionen i Sverige till ca 158 terawattimmar. Elproduktionen från vattenkraft var 2015 74 terawattimmar, vilket motsvarar ca 47 procent av den svenska elproduktionen under året.

Det finns ett stort antal ägare till de svenska vattenkraftverken. Det företag som äger den största andelen vattenkraft är statliga Vattenfall (se Tabell 9.1). Vattenfalls ägarandel motsvarade 2015 knappt 49 procent av den installerade eleffekten för svenska vattenkraftsanläggningar. Andra företag med betydande vattenkraftskapacitet är Fortum, Uniper (tidigare E.ON), Statkraft och Skellefteå Kraft. Tillsammans äger dessa fem företag drygt 90 procent av den samlade installerade vattenkraftskapaciteten i Sverige.

Tabell 9.1 Ägandet av den svenska vattenkraften 2015

Företag	Installerad eleffekt (MW)	Andel (%)
Vattenfall AB	7 917	48,9%
Fortum Power and Heat AB	3 065	18,9%
Uniper	1 794	11,1%
Statkraft Sverige AB	1 261	7,8%
Skellefteå Kraft AB	655	4,0%
Övriga	1 492	9,2%
Totalt	16 184	100,0%

Källa: Svensk Energi, Elåret 2015.

Av de ca 2 000 vattenkraftverk som finns i Sverige är drygt 1 200 föremål för fastighetstaxering. De har ett totalt taxeringsvärde på 194,5 miljarder kronor. För ägarna av vattenkraftverken innebär sänkningar av fastighetskattesatsen minskade kostnader för dessa typer av anläggningar. Fastighetsskatten är att betrakta som en fast kostnad för företagen, den varierar inte med elproduktionen utan bestäms årligen utifrån taxeringsvärdet på anläggningen. Eftersom de rörliga produktionskostnaderna inte påverkas påverkar normalt inte en förändrad fastighetsskattesats vattenkraftföretagens kortsiktiga produktionsbeslut. Däremot innebär sänkta totalkostnader att de långsiktiga förutsättningarna för dessa anläggningar förbättras. För företagen bedöms de föreslagna skattesänkningarna 2017–2020 i genomsnitt innebära minskade nettokostnader om 872 miljoner kronor per år. När fastighetsskatten sänkts till 0,5 procent av taxeringsvärdet 2020 bedöms på årsbasis fastighetsskattekostnaderna för vattenkraftsanläggningarna sammantaget minska med ca 4 474 miljoner kronor (brutto), vilket motsvarar en minskad nettokostnad på 3 490 miljoner kronor per år för vattenkraftsföretagen. Ur ett företagsekonomiskt perspektiv slår de

Prop. 2016/17:142 minskade skattekostnaderna igenom på företagens resultat. Förutsatt att företagen går med vinst innebär resultatförstärkningen ökade bolagsskatteintäkter. Noteras bör dock att alla ägarföretag för närvarande inte går med vinst.

För att kunna bedöma betydelsen av denna kostnadsminskning för företagen följer en översiktlig genomgång av de berörda företagens marknadssituation och kostnadsbild. Det finns stora skillnader mellan stor- och småskalig vattenkraft. Den storskaliga vattenkraften, som utgör ca 10 procent av antalet befintliga produktionsanläggningar, står för ca 93–94 procent av den totala vattenkraftsproduktionen. Det finns för närvarande inte en aktiv nyproduktionsmarknad för vattenkraft i Sverige, primärt på grund av skyddade älvsträckor och bristande lönsamhet i nyinvesteringar. Fokus från ägarna ligger på reinvesteringar, underhåll och vidmakthållande åtgärder, som exempelvis dammsäkerhetsåtgärder, i befintliga anläggningar.

Produktionskostnaderna för befintlig storskalig vattenkraft bedöms uppgå till ca 20 öre per kilowattimme. Drift och underhåll omfattar ca 10 öre per kilowattimme, medan fastighetsskatten uppgår till ca 8–9 öre per kilowattimme för storskalig vattenkraft. Bedömningen är att det finns ett betydande investeringsbehov framöver, såväl för kraftstationer som för dammar. Det totala investeringsbehovet har av Energikommissionen uppskattats till 1–2 miljarder kronor för de kommande 5–10 åren, något som också kan förväntas medföra avsevärt ökade fasta kostnader. Investeringsbehovet för den storskaliga vattenkraften omfattar också miljöåtgärder där investeringskostnaderna är mer osäkra. Ett av Energikommissionen konstruerat typkraftverk indikerar att för kraftverk där kapitalkostnaderna är avskrivna, vilket är fallet för många vattenkraftverk, motsvarar driftskostnaderna de totala produktionskostnaderna. Medelpriset på spotmarknaden för el uppgick för 2015 till 19,7 öre per kilowattimme. Produktionskostnaderna på ungefär 20 öre per kilowattimme ligger således i paritet med spotpriset på el.

Produktionskostnaderna för den småskaliga vattenkraften är svårare att bedöma. De kan uppskattas till ca 14–24 öre per kilowattimme, varav fastighetsskatten för småskalig vattenkraft utgör ca 4 öre per kilowattimme. Elcertifikat för småskalig vattenkraft utgör en intäkt på ca 4,5 öre per kilowattimme, i de fall som det utgår. Även för ägarna av den småskaliga vattenkraften är bedömningen att de står inför ett antal investeringar för att bibehålla drift av anläggningarna och för att miljöanpassa kraftverken. Kostnaderna för dessa investeringar är dock svåra att uppskatta.

Vattenkraften fyller en avgörande funktion för att säkra en stabil och säker elförsörjning. Stora delar av den svenska vattenkraften bidrar med reglerförmåga och det är ett väldigt flexibelt produktionsslag som inom sekunder kan rätta till obalanser i kraftsystemet. Den reglerbara vattenkraften kan användas för såväl den mer långsiktiga energiförsörjningen, genom att lagra vatten i magasin till vintern då elbehovet är som störst, som för att anpassa elproduktionen till kortsiktiga svängningar i efterfrågan. Vattenkraften kan därför användas för att balansera s.k. intermittent elproduktion, exempelvis vind- och solkraft, och kan på så sätt bidra till ett stabilare och säkrare elsystem.

Utöver nedsättningen av fastighetsskatten omfattas flera andra åtgärder i den ramöverenskommelse som träffats mellan Socialdemokraterna, Moderaterna, Miljöpartiet de gröna, Centerpartiet och Kristdemokraterna, som påverkar vattenkraftverkens förutsättningar och produktionskostnader. Detta gäller exempelvis att Sverige ska ha moderna miljökrav på svensk vattenkraft, men där prövningssystemet utformas på ett sätt som inte blir onödigt administrativt och ekonomiskt betungande för den enskilde i förhållande till den eftersträvade miljönyttan och att vattenkraftsbranschen fullt ut ska finansiera de kostnader, för till exempel omprövning av verksamheter, som gör att Sverige lever upp till EU-rätten och dess krav på vattenverksamheter.

Bedömningen är att kostnadsläget för vattenkraften är ansträngt och försvåras av att branschen står inför relativt omfattande investeringar. Till skillnad mot exempelvis kärnkraftsägarna har dock vattenkraftsägarna hittills inte annonserat att något större vattenkraftverk ska stängas.

Eftersom fastighetsskatten på vattenkraftverken är att betrakta som en fast kostnad för företagen innebär ett avskaffande av skatten således en lägre långsiktig marginalkostnad, men påverkar inte företagets kortsiktiga marknadsbeteende. Däremot får de effekter på långsiktiga investeringsbeslut av typen som beskrivs ovan. Ur ett företags-ekonomiskt perspektiv slår de minskade kostnaderna igenom direkt på företagets resultat, som sammantaget förbättras med drygt 4,5 miljarder kronor. Förutsatt att företagen går med vinst innebär det en resultatförbättring som gör att bolagsskatteintäkterna ökar med ca 1 miljard kronor. Nettoresultatförstärkningen för vattenkraftsägarna uppgår därmed till ca 3,5 miljarder kronor per år, när reformen är fullt genomförd. Här bör dock noteras att samtliga ägarföretag i dagsläget inte går med vinst och att resultatförbättringen därför kan komma att bli större än vad nettoeffekterna indikerar.

Sammanfattningsvis bedöms sänkningen av fastighetsskattesatsen, när den är fullt genomförd 2020, minska vattenkraftägarnas fasta kostnader med åtminstone 3,5 miljarder kronor per år och medföra långsiktigt bättre förutsättningar för en ekonomiskt hållbar verksamhet. Långsiktigt hållbara ekonomiska förutsättningar för vattenkraften ger också större möjligheter att ta beslut om investeringar på befintliga kraftverk. Lönsamheten påverkas dock av flertalet andra faktorer, något som gör det svårt att med säkerhet förutse hur dessa förbättrade förutsättningar påverkar framtida beslut om drift och om nödvändiga investeringar.

Avskaffad skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

Den totala installerade eleffekten i de svenska kärnkraftsreaktorerna är ca 9,7 gigawatt. År 2015 var den totala elproduktionen i Sverige ca 158 terawattimmar. Elproduktionen från kärnkraft var 2015 drygt 54 terawattimmar, vilket motsvarar ca 34 procent av den svenska elproduktionen under året. Noteras i sammanhanget bör att skattebasen för skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer utgörs av den samlade termiska effekten i de tio svenska kärnkraftsreaktorerna, den uppgick 2015 till 28,2 gigawatt.

Prop. 2016/17:142 Den svenska kärnkraften ägs i allt väsentligt av statliga Vattenfall, Uniper och Fortum (se Tabell 9.2). Vattenfall är majoritetsägare i Forsmarks respektive Ringhals kraftgrupp, medan Uniper är majoritetsägare i Oskarshamns kraftgrupp och delägare i Forsmark och Ringhals. Fortum är delägare i Oskarshamn och, genom sitt majoritetsägende i Mellansvensk Kraftgrupp AB (MKG), även delägare i Forsmark. Skellefteå Kraft äger en andel av MKG, och är därmed delägare i Forsmark, och Karlstad Energi äger en mindre andel i Oskarshamn.

Tabell 9.2 Ägandet av den svenska kärnkraften 2015

Företag	Installerad eleffekt (MW)	Andel (%)
Vattenfall AB	4 969	51,2%
Uniper	2 821	29,0%
Fortum Power and Heat AB	1 820	18,7%
Skellefteå Kraft AB	64	0,7%
Karlstads Energi AB	40	0,4%
Totalt	9 714	100,0%

Källa: Svensk Energi, Elåret 2015.

Skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer föreslås sänkas vid halvårsrörskiftet 2017, för att helt avskaffas vid årsskiftet 2017/2018. Ur ett företagsekonomiskt perspektiv leder den avskaffade skatten till att företagets resultat brutto förstärks med ca 4 201 miljoner kronor per år. Förutsatt att företagen går med vinst innebär resultatförstärkningen att bolagsskatteintäkterna ökar med 924 miljoner kronor, vilket innebär att nettoresultatet för kärnkraftsägarna är en resultatförbättring med ca 3 277 miljoner kronor. Här bör dock noteras att alla ägarföretag för närvarande inte går med vinst.

För att kunna bedöma betydelsen av denna kostnadsminskning för företagen följer en översiktlig genomgång av företagets marknads-situation och kostnadsbild. Bedömningen är att kärnkraftverken dras med lönsamhetsproblem, främst orsakat av ett ur historiskt perspektiv lågt spotpris på elektrisk kraft. Samtidigt som elpriset har sjunkit har kärnkraftens driftskostnader ökat, främst till följd av skattehöjningar och ökade kärnavfallsavgifter. Uppskattningsvis utgör kärnavfallsavgifterna och skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer 30–40 procent av driftskostnaderna. De samlade produktionskostnaderna för befintliga kärnkraftsreaktorer uppskattas av bl.a. Energikommisionen till 30–35 öre per kilowattimme. Det kan jämföras med medelpriset på elektrisk kraft som för 2015 uppgick till 19,7 öre per kilowattimme. Långsiktiga prognoser över elpris och driftskostnader indikerar att driftskostnadsunderskottet förväntas vara bestående, åtminstone fram till omkring 2023–2024. Kärnkraftsägarna står samtidigt inför omfattande investeringar. De svenska kärnkraftverken ska, senast den 31 december 2020, ha oberoende system för kylning av reaktorhärden. De nödvändiga investeringarna uppskattas av Sweco, i rapporten Ekonomiska förutsättningar för skilda kraftslag – En underlagsrapport till Energikom-

Att kortsiktigt kunna täcka de löpande driftskostnaderna kan antas vara det minsta som krävs för att reaktorägaren inte ska fatta beslut om nedläggning. Den låga lönsamheten och de förestående investeringskostnaderna har medfört att kärnkraftsägarna aviserat att fyra kärnkraftsreaktorer ska stängas före utgången av 2020.

För att kunna bedöma effekterna av ett avskaffande av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer behövs en bedömning av kärnkraftens utveckling i ett läge där skatten kvarstår. Det är dock behäftat med stora svårigheter att förutse kärnkraftsägarnas företagsekonomiska bedömningar. Klart är att det ur ett rent företagsekonomiskt perspektiv är svårt att motivera att fortsätta driva reaktorer som inte täcker sina kortsiktiga driftskostnader. Bedömningen är att läget för kärnkraften är kritiskt och att en snabb förändring av marknadsförutsättningarna är nödvändig för att inte ägarna ska stänga ytterligare kärnkraftsreaktorer.

Samhällsekonomiskt är det inte orimligt att företag vars produktion av olika skäl blir olönsam väljer att lägga ner hela eller delar av sin verksamhet. Att detta skeende anses vara problematiskt när det gäller kärnkraft beror naturligtvis på dess väsentliga roll i den svenska elförsörjningen och elförsörjningens betydelse för samhället. Kärnkraften stod 2015 för ca 34 procent av den svenska elproduktionen. Om kärnkraftsägarna skulle besluta om nedläggning av samtliga kärnkraftsreaktorer skulle effekterna bli betydande. Sverige, som för närvarande har ett överskott av elproduktion, skulle i stället kunna bli nettoimportör av elektrisk kraft. En nedläggning av kärnkraftverk förväntas också leda till att elpriset i Sverige stiger, framför allt förväntas elpriset i de södra delarna av Sverige, som redan är underskottsområden, påverkas negativt. En förbättring av kärnkraftens produktionsförutsättningar kan även bidra till att försörjningen av elektricitet och eleffekt säkras, vilket bl.a. bedöms vara av vikt för energiintensiv industri. Kärnkraften bidrar dessutom, utöver elektrisk kraft och effekt, med systemnyttor som bl.a. skapar stabilitet i elsystemet och möjlighet att överföra elektrisk kraft från norra till södra Sverige.

De samhällsekonomiska konsekvenserna av en fullständig nedläggning av kärnkraften är svåra att överblicka och beror på omfattning samt kostnadsutveckling för alternativa produktions sätt. För närvarande finns dock inte någon ny elproduktionsteknologi vars kostnad understiger befintliga kärnkraftsreaktorers produktionskostnader. Tillsammans med högre elpriser och minskade möjligheter att överföra elektrisk kraft mellan olika delar i Sverige är det sannolikt att en nedläggning av kärnkraften skulle medföra betydande samhällsekonomiska kostnader. Huruvida dessa kostnader undviks, skjuts på framtiden eller ändå uppstår när skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer avskaffas är dock inte möjligt att fastslå då det i stor utsträckning avgörs av företagsekonomiska beslut som i sin tur påverkas av en stor mängd faktorer.

Skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer är att betrakta som en fast kostnad för företagen. Ett avskaffande av skatten innebär således lägre långsiktiga marginalkostnader, men har inga effekter på företagets

Prop. 2016/17:142 kortsiktiga marknadsbeteende. Däremot får skattesänkningen effekter på långsiktiga investeringsbeslut av typen som beskrivs ovan gällande oberoende system för kylning av reaktorhärden. Rent företagsekonomiskt slår de minskade kostnaderna igenom rakt på företagets resultat, som alltså förbättras med drygt 4,2 miljarder kronor. Förutsatt att företagen går med vinst innebär det dock en ökad bolagsskatt på drygt 900 miljoner kronor, vilket innebär att nettoresultatet för kärnkraftsägarna är en resultatförbättring på ca 3,3 miljarder kronor. Här bör dock noteras att samtliga ägarföretag i dagsläget inte går med vinst och att den faktiska resultatförbättringen kan bli större än vad nettoeffekten indikerar.

Sammanfattningsvis kan konstateras att avskaffandet av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer bedöms minska kärnkraftsägarnas fasta kostnader med minst 3,3 miljarder kronor och långsiktigt leda till förbättrade ekonomiska förutsättningar. Den ekonomiska lönsamheten påverkas dock även av andra faktorer, något som gör det svårt att med säkerhet förutse hur de förbättrade förutsättningarna påverkar beslut om framtida drift och om nödvändiga investeringar.

Höjd energiskatt på el

En höjd energiskatt på elektrisk kraft påverkar alla företag som beskattas enligt normalnivån eller har rätt till den nedsatta skattenivån som gäller i vissa kommuner i norra Sverige. Det handlar främst om företag verksamma inom tjänstesektorn. Av den totala skattebasen uppskattas tjänsteföretagens andel till 28 procent (se Finansdepartementens rapport Beräkningskonventioner), vilket motsvarar ca 20,4 terawattimmar. Detta innebär att, när höjningen av energiskatten på elektrisk kraft fullt ut genomförts 2019, bedöms tjänsteföretagens skattebetalningar brutto öka med ca 865 miljoner kronor per år, nettoeffekten beräknas till 675 miljoner kronor per år.

Företag i tjänstesektorn verkar i skilda branscher och har varierande elanvändning. Totalt finns det enligt Statistiska centralbyrån drygt 760 000 företag med verksamhet inom tjänstesektorn (SNI 2007 45–98). Enligt betänkandet från Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el (SOU 2015:87) uppgår medianelanvändningen för företag i tjänstesektorn till ca 12 200 kilowattimmar per år och medelanvändningen till ca 66 500 kilowattimmar per år. Skillnaden indikerar att det finns ett mindre antal tjänsteföretag med hög elanvändning och ett stort antal företag med låg elanvändning. Sammantaget innebär skattehöjningarna att för mediantjänsteföretaget ökar nettokostnaden med knappt 400 kronor per år, medan nettokostnadsökningen för medelföretaget uppgår till ca 2 179 kronor per år.

För ett tjänsteföretag som möter en ökad skatt finns det, som *Länsstyrelsen i Västmanlands län* påpekar, tre alternativ; att övervältra kostnaden på kundkollektivet, att minska företagets ekonomiska marginaler eller att anpassa elanvändningen för att minska elkostnaderna (jfr även diskussionen om effektivare energianvändning i avsnitt 9.5). Då de aktuella beloppen för de enskilda företagen är relativt små har företagen sannolikt möjlighet att övervältra kostnaden på kundkollektivet

utan att efterfrågan påverkas nämnvärt. Med tanke på att samtliga tjänsteföretag får höjd energiskatt bedöms konsekvenserna för de berörda tjänsteföretagens konkurrenssituation som begränsade.

Eftersom ingen förändring föreslås för den lägre skattenivå som bl.a. gäller för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet, datorhallar och jordbruk bedöms kostnaderna för dessa typer av företag endast påverkas i mindre utsträckning eller inte alls. Huvuddelen av den elektricitet som används av tillverkningsindustrin påverkas inte av föreslagna skatteförändringar, då den förbrukas i själva tillverkningsprocessen, och den elektricitet som används som s.k. råvaruel är skattebefriad. Den del av industrins elanvändning som sker utanför tillverkningsprocessen i industriell verksamhet beskattas dock med normalskattenivån och kommer därför att påverkas av förslaget om höjd energiskatt på elektrisk kraft, vilket även *SKGS* påpekar. *IKEM* ansluter sig till *SKGS* remissvar.

Totalt uppgår industrins elanvändning till ca 49,0 terawattimmar per år. 13 procent av denna elanvändning bedöms avse s.k. råvaruel och är därmed befriad från energiskatt på elektrisk kraft. Baserat på statistik från elcertifikatsystemet används, i genomsnitt, 95 procent av den elektriska kraft som industrin förbrukar i tillverkningsprocessen (se t.ex. prop. 2016/17:1, avsnitt 6.13.14). Med antagande om att 5 procent av den återstående delen av industrins elanvändning sker utanför tillverkningsprocessen bedöms skattehöjningarna träffa en årlig elanvändning i industrin som motsvarar ca 2,1 terawattimmar per år. Bruttoeffekten för industriföretagen beräknas därmed till ca 90 miljoner kronor per år och nettoeffekten till ca 70 miljoner kronor per år. Totalt finns det enligt Statistiska centralbyrån drygt 50 000 företag som bedriver industriell verksamhet (SNI 2007 05–33).

Hur skattehöjningen kan påverka individuella industriföretag exemplifieras för medel- respektive medianföretag i olika delsektorer inom tillverkningsindustrin i Tabell 9.3. Som framgår av tabellen kan den föreslagna skattehöjningen förväntas leda till mindre kostnadsökningar för enskilda industriföretag. I de delsektorer där elanvändningen är högst, t.ex. för pappers- och massaindustrin är också den andel elektricitet som används i tillverkningsprocessen högst. I delsektorer med lägre total elanvändning används en högre andel elektricitet utanför själva tillverkningsprocessen, men även i dessa delsektorer förväntas kostnadsökningarna vara relativt små eftersom elanvändningen för dessa företag överlag är lägre. Samtidigt är möjligheterna för de industriföretag som möter internationell konkurrens att övervältra dessa kostnader vidare till kundkollektivet sannolikt begränsade. Med utgångspunkt i att kostnadsökningarna för de enskilda företagen är relativt små, tillsammans med att förslagen om sänkt beskattning av vatten- och kärnkraft skapar förutsättningar för en fortsatt stabil och säker elförsörjning, är dock den sammantagna bedömningen att dessa kostnadsökningar inte leder till att konkurrenskraften för industriföretagen allvarligt påverkas.

Sektor (SNI 2007)	Total elanvändning (GWh/år)	Andel el i tillverkningsprocessen (%)	Elanvändning utanför tillverkningsprocessen (GWh/år)	Ökad skattekostnad (mkr)	
				Bruttoeffekt	Nettoeffekt
<i>Gruvföretag (05–09)</i>					
- medelföretag	91,07	97%	3,02	0,13	0,10
- medianföretag	0,49	97%	0,02	0,00	0,00
<i>Pappers- och massabruk (17)</i>					
- medelföretag	148,33	99%	1,22	0,05	0,04
- medianföretag	2,15	99%	0,02	0,00	0,00
<i>Kemikalisk industri (20–22)</i>					
- medelföretag	8,94	96%	0,39	0,02	0,01
- medianföretag	0,91	96%	0,04	0,00	0,00
<i>Stål- och metallframställning (24)</i>					
- medelföretag	19,01	95%	0,87	0,04	0,03
- medianföretag	1,66	95%	0,08	0,00	0,00
<i>Verkstadsindustri (25–30)</i>					
- medelföretag	1,91	59%	0,79	0,03	0,03
- medianföretag	0,35	59%	0,15	0,01	0,00

Anm.: Data för elanvändningen avser 2013. I beräkningen av nettoeffekter beaktas att punktskatten är en avdragsgill kostnad.

Källor: Statistiska centralbyrån och Energimyndigheten.

Energiskatt på elektrisk kraft utgår enligt samma regelverk och skattenivå oavsett företagets storlek. Bedömningen är därför att det vid utformningen av förslaget inte är nödvändigt att ta särskild hänsyn till små företag.

Undertecknande och behörig ställföreträdare

Förändringarna i fastighetstaxeringslagen berör enskilda och företag som äger fastigheter. Genom att uttrycket behörig ställföreträdare förs in i fastighetstaxeringslagen vidgas sannolikt kretsen av vilka personer som kan lämna uppgifter för någon annans räkning något. Det innebär bl.a. större möjligheter för fastighetsägare att uppdra åt någon annan att företräda denne i samband med inlämnande av fastighetsdeklarationer. Förändringen innebär således en förenkling för aktuella fastighetsägare.

9.2 Effekter för hushåll och offentlig sektor

För hushållen och den offentliga sektorn leder den högre energiskatten på elektrisk kraft till ökade kostnader. När den slutliga höjningen av skatten är genomförd 2019 bedöms de sammantagna skattekostnaderna öka med

ca 2 317 miljoner kronor per år för hushållen, inklusive mervärdesskatt, och med ca 371 miljoner kronor per år för offentlig sektor.

För en eluppvärmd villa med en årlig elanvändning på 20 000 kilowattimmar innebär förslaget, när skattehöjningarna fullt ut har genomförts 2019, att elkostnaden, allt annat lika, ökar med 1 050 kronor per år, inklusive mervärdesskatt. För en lägenhetskund som har en årlig elanvändning om 2 000 kilowattimmar blir motsvarande kostnadsökning, allt annat lika, 105 kronor per år, inklusive mervärdesskatt. För ett landsting som årligen förbrukar 50 gigawattimmar elektricitet per år innebär den föreslagna energiskattehöjningarna att elkostnaderna, allt annat lika, ökar med ca 2,1 miljoner kronor per år.

Det bör noteras att skatteförändringarna medför en relativt stor förmögenhetsöverföring från hushåll till elproducenter, vilket även *Villaägarnas riksförbund* och *Länsstyrelsen i Norrbottens län* påpekar, och det kan inte uteslutas att den ökade kostnaden för hushållen får konsekvenser i form av minskad efterfrågan på andra marknader.

Förändringarna av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer och fastighetsskatten på vattenkraft bedöms inte ha någon direkt effekt för hushåll och offentlig sektor. Däremot kan den sänkta beskattningen av vatten- och kärnkraft indirekt påverka elanvändarnas elkostnader genom att dessa skattesänkningar kan påverka elprisets långsiktiga utveckling och energisystemets framtida robusthet. Allt annat lika, kan det t.ex. ta sig uttryck i att elanvändarna i minskad utsträckning riskerar att utsättas för kortsiktiga elpristoppar.

9.3 Offentligfinansiella effekter

Fastighetsskattesatsen för vattenkraftverk föreslås sänkas till 0,5 procent av taxeringsvärdet i fyra steg genom sänkningar av skattesatsen 2017–2020 (se avsnitt 5). Sammantaget bedöms skatteintäkterna brutto minska med ca 4,5 miljarder kronor per år, när skattesatsen är 0,5 procent av taxeringsvärdet. Netto beräknas skatteintäkterna minska med 1,9 miljarder kronor per år. Den relativt stora skillnaden mellan brutto- och nettoeffekt förklaras främst av den höga andelen statligt ägande av vattenkraften genom Vattenfall. För den del av en regeländring som påverkar ett statligt företags resultat bedöms, i enlighet med Finansdepartementets rapport *Beräkningskonventioner*, den offentligfinansiella effekten vara noll. I beräkningen antas vidare att taxeringsvärdena för vattenkraftverk är oförändrade. Nya taxeringsvärden fastställs för vattenkraftverk i samband med nästa allmänna fastighets-taxering 2019.

Skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer föreslås avvecklas 2017–2018 så som beskrivs i avsnitt 6. Skattesatsen föreslås sänkas från 14 770 till 1 500 kronor per megawatt och kalendermånad vid halvårsårsskiftet 2017, för att helt avskaffas den 1 januari 2018. Brutto bedöms ett avskaffande skatten på årsbasis leda till minskade skatteintäkter på ca 4,2 miljarder kronor. Nettokostnaden är lägre och beräknas uppgå till ca 1,4 miljarder kronor per år. Den relativt stora skillnaden mellan brutto- och nettoeffekt förklaras främst av den höga

Prop. 2016/17:142 andelen statligt ägande av kärnkraften genom Vattenfall. I beräkningen har hänsyn även tagits till de kända planerna för att ta kärnkraftsreaktorer ur drift, t.ex. har Oskarshamns kraftgrupp meddelat att Oskarshamn 1 kommer att tas ur drift under 2017 och Oskarshamn 2 är redan tagen ur drift. Att kärnkraftsreaktorer tas ur drift minskar skattebasen för skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer. Några ytterligare förändringar av den installerade effekten i kärnkraftsreaktorer förväntas inte ske 2017 och 2018.

För att finansiera skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft föreslås energiskatten på elektrisk kraft höjas vid två tillfällen, den 1 juli 2017 respektive den 1 januari 2019, för hushåll och tjänstesektor, så som beskrivs i avsnitt 7. Sammantaget bedöms höjningarna av energiskatten på elektrisk kraft leda till ökade bruttointäkter om knappt 3,1 miljarder kronor per år, medan nettoeffekten, inklusive bl.a. mervärdesskatteeffekter, beräknas uppgå till ca 3,3 miljarder kronor per år.

I Tabell 9.4 sammanfattas de offentligfinansiella effekterna respektive år av de föreslagna regeländringarna. När samtliga regeländringar är genomförda 2020 är följaktligen förslagen att betrakta som, i princip, offentligfinansiellt neutrala.

Tabell 9.4 Offentligfinansiella effekter av föreslagna regeländringar

	2017	2018	2019	2020
Sänkt fastighetsskatt för vattenkraftverk				
Skattesats (% av taxeringsvärde)	2,2	1,6	1,0	0,5
Effekt från	170101	180101	190101	200101
Bruttoeffekt (mdkr)	-1,17	-2,34	-3,51	-4,48
Nettoeffekt (mdkr)	-0,50	-1,00	-1,50	-1,92
Avskaffad skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer				
Skattesats (kr/MW & månad)	1 500	0	0	0
Effekt från	170701	180101	-	-
Bruttoeffekt (mdkr)	-1,91*	-4,20	-4,20	-4,20
Nettoeffekt (mdkr)	-0,65*	-1,38	-1,38	-1,38
Total, skattesänkningar				
Bruttoeffekt (mdkr)	-3,08	-6,54	-7,71	-8,68
Nettoeffekt (mdkr)	-1,15	-2,38	-2,88	-3,30
Höjd energiskatt på el				
Effekt från	170701	180101	190101	200101
Höjd skattesats (öre/kWh)	3,0	0,0	1,2	0,0
Bruttoeffekt (mdkr)	1,10*	2,19	3,06	3,06
Nettoeffekt (mdkr)	1,19*	2,38	3,33	3,33
Total, samtliga regeländringar				
Nettoeffekt, totalt (mdkr)	0,04	0,00	0,45	0,03

Anm.: * halvårseffekt.

Noteras bör att det inte stämmer att, som *Energiföretagen Sverige* anför, de ökade mervärdesskatteintäkter som den höjda energiskatten medför inte inkluderats i den offentligfinansiella bedömningen och att

nettointäkterna från höjningarna av energiskatten på elektrisk kraft därför borde vara högre. Att en höjd energiskatt på elektrisk kraft ger upphov till en mervärdesskatteeffekt är en del av den offentligfinansiella bedömningen. Det är de ökade mervärdesskatteintäkterna som medför att nettoeffekterna av energiskatthöjningarna bedöms vara högre än bruttoeffekterna. Att punktskatteförändringar i konsumentledet normalt bedöms ge upphov till mervärdesskatteeffekter, en s.k. indirekt effekt, framgår också av Finansdepartementets rapport Beräkningskonventioner, varför det inte, så som Energiföretagen Sverige anför, bedöms finnas något behov av att i detta avseende utveckla de metoder för effektberäkningar vid regeländringar som används i beräkningen av offentligfinansiella effekter.

Energiföretagen Sverige och *Svenskt Näringsliv* ifrågasätter om den stegvisa höjningen av energiskatten på elektrisk kraft motsvarar det finansieringsbehov som skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft ger upphov till. Att energiskatten höjs vid två tillfällen och skattesänkningarna för vatten- och kärnkraft sker vid sammantaget fyra tillfällen innebär att det för enskilda år kan uppstå en viss temporär överfinansiering (se Tabell 9.4). För de regeländringar som inträffar 2017 och 2018 är så inte fallet, energiskatthöjningen i juli 2017 finansierar såväl de två stegen i utfasningen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer som de två första sänkningarna av fastighetsskattesatsen för vattenkraft, genom att helårseffekten av skatthöjningen uppstår först 2018. År 2019 bedöms ett temporärt överskott uppstå genom att energiskattesatsen då höjs för att finansiera de två återstående stegen i skattesänkningarna för vattenkraften. Det överskottet är dock temporärt i och med att fastighetsskattesatsen för vattenkraftverk sänks med ett ytterligare steg 2020. Något bestående reformutrymme uppstår därmed inte och 2020 är förslaget, i princip, att anse som offentligfinansiellt neutralt. Valet att endast höja energiskattesatsen 2019 för att finansiera de två återstående sänkningarna för vattenkraften motiveras främst av att det leder till ett färre antal regeländringar.

Förslagen avseende fastighetstaxeringslagen i avsnitt 8 (1979:1152) innebär inte någon förändring av värderingen eller beskattningen av fastigheter och bedöms därför inte ha någon påverkan på de offentliga finanserna.

9.4 Samhällsekonomiska effekter

Som *Energimarknadsinspektionen* och *Energiföretagen Sverige* påpekar ger skatter, i allmänhet, upphov till s.k. skattekilrar. Höjningen av normalnivån av energiskatten på elektrisk kraft leder till att skillnaden ökar mellan vad slutanvändaren betalar och vad säljaren/producenten erhåller. Skattekilrar medför samhällsekonomiska effektivitetsförluster (dödviktsförluster). En högre skattesats leder därmed till att de effektivitetsförluster som energiskatten på elektrisk kraft medför, allt annat lika, blir större. Å andra sidan innebär förslagen om sänkta skatter för vatten- och kärnkraft till minskade samhällsekonomiska

Prop. 2016/17:142 effektivitetsförluster, t.ex. i termer av snedvridningar av incitamenten i elproduktionsledet, som den högre beskattningen av vatten- och kärnkraft har medfört. Huruvida förslagen sammantaget leder till mindre eller större effektivitetsförluster är dock svårbedömt. Det kan också i sammanhanget noteras att sänkta skatter för vatten- och kärnkraft har positiva effekter på effektbalansen i energisystemet, vilket också bedöms ha positiva effekter på samhällsekonomin.

9.5 Effekter för miljön

Sänkt fastighetsskatt för vattenkraftverk

Fysisk påverkan från vattenkraften på vattendragen medför stora konsekvenser för ekosystem och biologisk mångfald. En sänkning av fastighetsskatten på vattenkraft som förbättrar de ekonomiska förutsättningarna för denna verksamhet och därmed förutsättningarna för att kunna bära kostnader för miljöanpassning. I sammanhanget kan noteras att energiöverenskommelsen, där den sänkta fastighetsskatten är en del, också innehåller ett ställningstagande om att vattenkraftsbranschen fullt ut ska finansiera de kostnader för t.ex. omprövning av verksamheter, som gör att Sverige lever upp till EU-rätten och dess krav på vattenverksamheter. Av överenskommelsen följer vidare att Sverige ska ha moderna miljökrav på svensk vattenkraft. Långsiktigt hållbara ekonomiska förutsättningar för vattenkraften ger också bättre möjlighet att ta beslut om investeringar på befintliga kraftverk. Den föreslagna sänkningen av fastighetsskattesatsen kan på detta sätt skynda på genomförandet av miljöåtgärder och ge förutsättningar för vattenkraften att genom en fondlösning finansiera de kostnader som kan komma att uppstå till följd av vidtagande av de åtgärder som behövs för att vattenkraften i sin helhet ska kunna uppfylla moderna miljökrav.

Länsstyrelsen i Norrbottens län anser att det är olyckligt att skatteförslaget inte berör hur vattenkraftens utökade utrymme för miljöåtgärder ska användas tillsammans med övriga aviserade åtgärder med inriktning av en miljöanpassning av vattenkraften. Om syftet med skatteförslaget är att ge ökad möjlighet för en miljöanpassning av vattenkraften så krävs ytterligare styrmedelsåtgärder. Konsekvenserna avseende skatteförslaget blir därmed svårbedömda. *Länsstyrelsen i Norrbottens län* anser även att regeringen bör förtydliga vad den i energiöverenskommelsen s.k. partsdiskuterade fondlösningen innebär och vad man avser med att Sverige ska leva upp till EU-rätten och dess krav på vattenverksamheter. *Länsstyrelsen i Västra Götalands län* anser att skattesänkningen för vattenkraften bör sättas i samband med övriga aviserade styrmedelsåtgärder som syftar till en miljöanpassning av vattenkraften. Den uppfattningen delas av *Länsstyrelsen i Kalmar län* som anser att det är olyckligt ur ett konsekvensbedömningsperspektiv att skattesänkningen för vattenkraften inte presenteras med övriga i energiöverenskommelsen aviserade åtgärder. Även *Länsstyrelsen i Västernorrlands län* anser att sänkningen av fastighetsskatten för vattenkraftverk ska vara direkt kopplad till de miljöåtgärder som behövs för att uppfylla energiöverenskommelsen. *Havs- och vattenmyndigheten*

anser att det hade varit fördelaktigt om samtliga insatser för vattenkraften som följer av energiöverenskommelsen hade presenterats samtidigt så att de hade kunnat konsekvensbedömas i ett sammanhang. Länsstyrelsen i Västernorrlands län efterfrågar att konsekvensanalysen utvecklas ytterligare med en beskrivning av de positiva effekter för miljön som de förändrade förutsättningarna för vattenkraften kan leda till, t.ex. för företag inom naturturism, fiske och andra ekosystemtjänster. Länsstyrelsen i Norrbottens län och Länsstyrelsen i Kalmar län anser att sänkningen av fastighetsskatten bör kombineras med andra styrmedel, t.ex. att den småskaliga vattenkraften får generella miljövillkor så som fiskvägar, minimitappning och förbud mot korttidsreglering.

I denna proposition behandlas de förslag i energiöverenskommelsen som rör beskattning. Den ytterligare analys av miljöeffekter som vissa länsstyrelser efterlyser berör andra delar av energiöverenskommelsen än de förslag på skatteförändringar som behandlas här. Övriga förslag i överenskommelsen, som bl.a. rör att vattenkraften ska ha moderna miljökrav, faller utanför ramen för detta lagstiftningsärende.

Avskaffad skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

Miljöeffekterna av att avskaffa skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer beror på hur beslutet påverkar produktionsvolymen, men också på miljöeffekterna för den elproduktion som eventuellt ersätter kärnkraft. När det gäller utsläpp av växthusgaser är produktionen av kärnkraft i stort sett fri från sådana utsläpp. Vid en nedläggning av kärnkraft, åtminstone i ett kort till medellångt perspektiv, skulle Sverige kunna behöva öka sin import av elektrisk kraft från länder med stor del fossilbaserad kraftproduktion. Elproduktionen skulle i det fallet i huvudsak ske i länder vars elproduktion, liksom Sveriges, ingår i EU:s system för handel med utsläppsrätter och därmed omfattas av systemets styrverkan.

När det gäller kärnkraftens miljöpåverkan sker den främst när uran utvinns ur marken och vid allvarliga olyckor. Miljöpåverkan vid normaldrift och när använt kärnbränsle och annat kärnavfall ska hanteras och slutförvaras får bedömas vara begränsad.

Höjd energiskatt på el för hushåll och tjänstesektor

Energiskatten på elektrisk kraft är främst att betrakta som en fiskal skatt. Att energiskatten på elektrisk kraft utgår på elanvändningen och inte på de bränslen som används för elproduktion innebär att det för energiskatten på elektrisk kraft, i princip, saknas direkt koppling till målsättningarna för en ökad andel energi från förnybara energikällor och minskade koldioxidutsläpp. I viss utsträckning kan även andra miljörelaterade målsättningar indirekt påverkas av den föreslagna regeländringen. I de fall elektricitet används i processer där det finns andra miljögodare alternativ kan t.ex. indirekta effekter uppstå som ett resultat av att förslagen leder till relativprisförändringar för företagens och hushållens elanvändning. Dyliga indirekta effekter är dock både svåra att explicit styra mot och att bedöma. Med hänsyn tagen till den svenska

Prop. 2016/17:142 elproduktionens struktur och att energiskatten på elektrisk kraft belastar användningen av elektricitet och inte de bränslen som används för elproduktion är bedömningen att förslagen inte ger upphov till betydande effekter på andra miljörelaterade målsättningar, inklusive på klimatmålen.

Den resursstyrande effekt som energiskatten på elektrisk kraft ger upphov till innebär att den kan kopplas till målsättningarna för en effektivare energianvändning. Något förenklat gör en högre energiskatt på elektrisk kraft det dyrare att konsumera elektricitet och elanvändningen kan därför förväntas minska. Det innebär att en högre energiskatt på elektrisk kraft ger ökade incitament till att minska sin energianvändning. Därmed delar regeringen inte den uppfattning som *Villaägarnas riksförbund* ger uttryck för i sitt remissvar, dvs. att energiskatten på elektrisk kraft är att anse som en fiskal skatt som inte styr mot miljömål, utan anser att beskattningen av elanvändningen kan kopplas till målsättningarna för en effektivare energianvändning, vilket även *Naturskyddsföreningen* framhåller. Nedan diskuteras hur skatthöjningen kan förväntas påverka uppfyllandet av befintliga målsättningar för effektivare energianvändning.

Enligt artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, ska medlemsstaterna senast den 31 december 2020 ha uppnått en viss ackumulerad energibesparing i slutanvändarledet. Energiskatt på elektrisk kraft är ett av de styrmedel som nämns i Sveriges handlingsplan för att genomföra direktivets artikel 7. De energibesparingar som kan tillgodoräknas är besparingar som uppkommer till följd av den prisskillnad som uppstår i de fall svenska skattenivåer är högre än EU:s minimiskattenivåer för energiskatt, inklusive mervärdesskatt. Därutöver finns ett av riksdagen fastställt nationellt energiintensitetsmål till 2020. Bedömningen är att målsättningarna för en effektivare energianvändning kommer att nås (jämför skr. 2015/16:87).

Det nationella energiintensitetsmålet påverkas i betydande utsträckning av vad som händer med den svenska kärnkraften. Måluppfyllelsen beräknas som tillförd energi genom BNP och kärnkraftens förluster räknas således in i täljaren. Att ersätta kärnkraft med annan elproduktion medför, allt annat lika, att målet lättare uppfylls. Att avskaffa skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer kan leda till en större andel kärnkraft av elproduktionen 2020, vilket skulle leda till en högre energiintensitet. Som tidigare har beskrivits ger den höjda energiskatten på elektrisk kraft ökade incitament för energieffektivisering och medför sannolikt en minskad elanvändning. Dessa effekter underlättar uppfyllandet av energiintensitetsmålet. Sammantaget bedöms måluppfyllelsen av energiintensitetsmålet inte påverkas nämnvärt av förslagen i denna proposition.

Energimarknadsinspektionen anför att en höjd energiskatt på elektrisk kraft medför att förutsättningarna för ökad efterfrågefleksibilitet minskar till följd av att slutkundspriset skulle bli stabilare. Regeringen delar inte den uppfattningen. En högre energiskatt innebär att en större andel av slutkundspriset för de slutkunder som t.ex. betalar normalnivån för energiskatten på elektrisk kraft kommer att utgöras av skatt. Det handlar dock endast om en skillnad i nivå. Den grundläggande variabiliteten i

slutkundspriset som, i första hand, härstammar från prisutvecklingen på grossistmarknaden för elektrisk kraft påverkas inte av att skattesatsen höjs. Det stämmer därmed inte att slutkundspriset skulle bli stabilare till följd av en högre skattesats, variationen är lika stor men sker vid en högre sammantagen prisnivå. Snarare signalerar en högre slutkundsprisnivå, allt annat lika, en ökad knapphet på elektrisk kraft, vilket kan förväntas ge stärkta incitament för slutanvändarna att anpassa sin elanvändning till förändringar i elpriset.

Länsstyrelsen i Norrbottens län framför bl.a. att det är en brist i förslaget att hänsyn inte tas till om elkraften produceras med fossila eller förnybara bränslen då en sådan koppling bättre skulle kunna styra mot en minskad klimatpåverkan. Energiskatten på elektrisk kraft utgår på elanvändningen. Det är också huvudregeln enligt rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, det s.k. energiskattedirektivet. Som berörts ovan innebär detta att för energiskatten på elektrisk kraft så saknas direkt koppling till målsättningarna för en ökad andel energi från förnybara energikällor och minskade koldioxidutsläpp, vilket är en viktig skillnad mot t.ex. energibeskattningen av bränslen. I artikel 15.1 i energiskattedirektivet ges visserligen en möjlighet för medlemsstaterna att differentiera energiskatten på elektrisk kraft utifrån ursprung, men en sådan differentiering skulle leda till extra administration för skattskyldiga och myndigheter. Det skulle dessutom vara tekniskt krångligt eftersom elektricitet är en fullständigt homogen vara. Enligt artikel 14.1 a i energiskattedirektivet är det även möjligt att göra avsteg från den ”tvingande skattebefrielsen” för insatsvaror i elproduktion för att i stället av miljöpolitiska skäl beskatta insatsvaran. Det skulle dock leda till en dubbelbeskattning, genom att skatt tas ut på såväl input som output, vilket skattebefrielsen av elbränslet syftar till att undvika. Elproduktionen ingår också i den handlande sektorn i EU:s system för handel med utsläppsätter, varför det redan finns ett styrmedel som omhändertar de växthusgasutsläpp som elproduktionen ger upphov till. Dessutom styr t.ex. elcertifikatssystemet mot en ökad andel förnybar produktion, dvs. mot mål som indirekt också kan kopplas till klimatmålen.

9.6 Fördelningseffekter m.m.

Förslagen med anledning av energiöverenskommelsen bedöms innebära ökade utgifter för hushållen, främst genom ökade utgifter för energiskatt på elektrisk kraft, men även genom att utgifterna för mervärdesskatt ökar. Fördelningsmässigt bedöms regeländringarna ha en relativt begränsad effekt på hushållens ekonomiska standard. I genomsnitt minskar den ekonomiska standarden med 0,03 procent. Effekten är, vilket bl.a. *Länsstyrelsen i Norrbottens län* påpekar, något större bland hushållen med lägst inkomster (0,05 procent) och lägre för hushållen med högst inkomster (0,02 procent). För berörda individer bedöms förändringen av den disponibla inkomsten vara begränsad.

Prop. 2016/17:142 Förslagen bedöms inte medföra betydande konsekvenser vad avser jämställdheten mellan kvinnor och män.

Förslagen om ändringar i fastighetstaxeringslagen bedöms sammantaget inte få några effekter på den ekonomiska jämställdheten.

9.7 Effekter för myndigheter och domstolar

Förslagen med anledning av energiöverenskommelsen bedöms ha försumbara effekter för Skatteverket och eventuella utgifter ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. *Regelrådet* har efterfrågat en redogörelse för behovet av särskilda informationsinsatser. Eftersom förslagen, i första hand, är att betrakta som skattesatsförändringar, bedömer regeringen att förslagen inte medför ett behov av andra informationssinsatser än de som normalt sker vid regelförändringar.

Förslagen bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

Förslagen avseende fastighetstaxeringslagen innebär att motsvarande regler som redan gäller enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) även ska tillämpas i fråga om fastighetsdeklarationer, m.m. Genom att uttrycket behörig ställföreträdare ersätter dagens uppräkningslista av vilka som är behöriga att lämna uppgifter kommer kretsen av personer som är behöriga att lämna uppgifter för någon annans räkning sannolikt att utökas något. Eftersom motsvarande regler redan gäller enligt skatteförfarandelagen torde det dock inte innebära någon ökad administration eller annars påverka Skatteverkets arbetsbelastning i någon nämnvärd utsträckning. Förslaget bedöms därför inte medföra några ökade kostnader eller någon ökad arbetsbörda för vare sig Skatteverket eller de allmänna förvaltningsdomstolarna. Om ökade kostnader uppstår ska dessa hanteras inom befintlig ekonomisk ram.

9.8 Förslagets förhållande till EU-rätten

Kammarkollegiet och *Regelrådet* efterfrågar en analys av om förslagen har några EU-aspekter som behöver beaktas. Regeringen har analyserat förslagen och bedömt att de är förenliga med det EU-rättsliga regelverket.

10.1 Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152), lagförslag 2.1

I detta avsnitt behandlas ändringar som föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

18 kap.

1 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller ett uttryckligt krav på undertecknande av uppgifter i allmän och förenklad fastighetsdeklaration samt påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering. Undertecknandet ska göras av fastighetsägaren eller behörig ställföreträdare.

Det är alltså normalt sett fastighetsägaren själv som ska underteckna. Vem som kan vara behörig ställföreträdare, t.ex. behörig att företräda en omyndig, en vuxen hjälpbehövande, ett dödsbo eller ett aktiebolag, framgår av andra lagar.

Det är uppgifterna som sådana som ska undertecknas och inte t.ex. deklarationen i sig. Det är ett teknikneutralt krav som kan uppfyllas genom undertecknande på papper eller med elektroniska medel.

Paragrafen har utformats med 38 kap. 3 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, som förebild.

1 b §

Paragrafen är ny. Av bestämmelsen framgår i vilka fall uppgifter i allmän och förenklad fastighetsdeklaration samt påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering får undertecknas av ett ombud. Enligt *första punkten* får ett deklaraationsombud underteckna uppgifter i de fall en deklaration lämnas elektroniskt. Av *andra punkten* framgår att om en dödsbodelägare är ombud för dödsboet får denne underteckna uppgifter i dödsboets deklaration samt påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering. I andra fall än de som anges kan ett ombud inte uppfylla kravet i 1 a § på undertecknande. Bestämmelsen har fått sin placering i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Av 1 c § framgår att uppgifterna anses ha lämnats av den som företräds.

Paragrafen har utformats med 38 kap. 3 § andra stycket 1 och 3 SFL som förebild.

1 c §

Paragrafen är ny. Bestämmelsen innebär att om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats av en behörig företrädare, ska uppgiften anses ha lämnats av den som företräds. Det är den uppgiftsskyldige och inte företrädaren som ansvarar för att uppgifterna är korrekta och lämnade i rätt tid och som, om så inte är fallet, kan drabbas av bl.a. förseningsavgift.

Paragrafen har utformats med 4 kap. 1 § SFL som förebild.

Av paragrafen, som är ny, följer att en deklARATION eller någon annan uppgift som har lämnats för en juridisk person, anses ha lämnats av den juridiska personen, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen. Bestämmelsen innebär således att den juridiska personen kan anses ha lämnat vissa uppgifter även om de lämnats av en obehörig företrädare, förutsatt att det inte är uppenbart att behörighet saknades.

Paragrafen har utformats med 4 kap. 2 § SFL som förebild.

20 kap.

10 §

För att möjliggöra en teknikneutral tillämpning behöver undertecknandet av en begäran om omprövning inte längre vara egenhändigt. Med egenhändigt undertecknande får förstås underskrift med penna på papper.

Paragrafen har utformats med 66 kap. 6 § SFL som förebild.

26 kap.

3 §

Hänvisningarna till 18 kap. revideras med anledning av införandet av de nya 18 kap. 1 a–1 c §§ som härmed blir tillämpliga även vid särskild fastighetstaxering.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagförslag 2.2

I detta avsnitt behandlas ändringarna som föreslås träda i kraft den 1 juli 2017 och tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2017.

3 §

Ändringen i *första stycket* innebär att den procentsats med vilken skatten tas ut sänks till 2,2 procent av taxeringsvärdet.

I *femte stycket* uppdateras hänvisningen till förordning till att avse den numera gällande förordningens regler avseende stöd av mindre betydelse.

Eftersom det är fråga om en upplysningsbestämmelse anges endast EU-förordningens namn och inte vilken lydelse av den som det hänvisas till (dynamisk hänvisning).

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagförslag 2.3

I detta avsnitt behandlas den ändring som föreslås träda i kraft den 1 januari 2018 och tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2018.

3 §

Ändringen i *första stycket e* innebär att den procentsats med vilken skatten tas ut sänks till 1,6 procent av taxeringsvärdet.

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagförslag 2.4

I detta avsnitt behandlas den ändring som föreslås träda i kraft den 1 januari 2019 och tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2019.

3 §

Ändringen i *första stycket e* innebär att den procentsats med vilken skatten tas ut sänks till 1,0 procent av taxeringsvärdet.

10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagförslag 2.5

I detta avsnitt behandlas ändringarna som föreslås träda i kraft den 1 januari 2020 och tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2020.

3 §

Ändringen i *första stycket* innebär att den särskilda fastighetsskattesatsen för elproduktionsenheter som utgörs av taxeringsenheter med vattenkraftverk tas bort. Sådana taxeringsenheter omfattas i stället av den generella skattesatsen för elproduktionsenheter på 0,5 procent av taxeringsvärdet. Ändringarna innebär att punkten *f* blir punkten *e*.

Ändringen i *femte stycket* är en följdändring med anledning av att punkten *f* blir punkten *e*.

10.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagförslag 2.6

I detta avsnitt behandlas ändringarna som föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

11 kap.

3 §

Ändringen i *första stycket* innebär att skattesatsen höjs från 29,5 öre till 32,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

Genom ändringarna i *andra stycket* anpassas lagtexten till att beskriva hur indexomräkningen ska ske endast för kalenderåret 2018 då skattesatsen för 2019 kommer att regleras i lag.

Prop. 2016/17:142 Genom ändringarna i *tredje stycket* anpassas lagtexten till att ange den tidpunkt då det indexomräknade skattebeloppet som ska gälla under kalenderåret 2018 ska fastställas i förordning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges ikraftträdandetidpunkten. Av *andra punkten* framgår att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär att den äldre lydelsen av 11 kap. 3 § är tillämplig då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

10.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagförslag 2.7

I detta avsnitt behandlas ändringarna som föreslås träda i kraft den 1 januari 2019.

11 kap.

3 §

Ändringen i *första stycket* innebär att skattesatsen höjs från 32,5 öre till 34,7 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

Genom ändringarna i *andra stycket* anpassas lagtexten till att beskriva vad indexomräkningen ska baseras på fr.o.m. 2020.

Genom ändringarna i *tredje stycket* pekas den tidpunkt ut då indexomräkning ska ske för kalenderåret 2020 och efterföljande kalenderår.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges ikraftträdandetidpunkten. Av *andra punkten* framgår att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär att den äldre lydelsen av 11 kap. 3 § är tillämplig då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet. För kalenderåret 2018 gäller emellertid den indexomräknade skattesats som regeringen i enlighet med 11 kap. 3 § tredje stycket LSE fastställer i förordning senast den sista november 2017.

10.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lagförslag 2.8

I detta avsnitt behandlas ändringarna som föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

2 §

Ändringen i *andra stycket* innebär att skattesatsen sänks från 14 770 kronor till 1 500 kronor per megawatt och kalendermånad av högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorn.

5 §

Ändringen innebär att avdraget sänks från 485 kronor till 49 kronor per kalenderdygn som överstiger 90 kalenderdygn.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Ändringarna träder i kraft den 1 juli 2017 och tillämpas fr.o.m. detta datum. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär att den äldre lydelsen av 2 § är tillämplig då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet. Detta innebär vidare att den äldre lydelsen av 5 § är tillämplig för överstigande dagar som infallit före ikraftträdandet medan avdragsbeloppet enligt den nya lydelsen är tillämplig för överskjutande dagar som infallit efter ikraftträdandet.

10.9 Förslaget till lag om upphävande av lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, lagförslag 2.9

Lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer upphör att gälla vid utgången av 2017.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet av upphävandelagen. Detta innebär att lagen om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer är tillämplig på tid före upphävandet även om skatten för sådan tid ska redovisas eller omprövas efter ikraftträdandet.

10.10 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244), lagförslag 2.10

I detta avsnitt behandlas en ändring som avses träda i kraft den 1 januari 2018.

3 kap.

15 §

Ändringen är en följd av att lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer föreslås upphöra att gälla vid utgången av 2017 och innebär att hänvisningen till denna lag tas bort. Ändringen innebär också att punkten 14 blir 13 och att punkten 15 blir 14.

I *första punkten* anges ikraftträdandetidpunkten. Av *andra punkten* framgår att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär att deklareringskyldighet m.m. ska följa äldre bestämmelser för de förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

10.11 Förslaget till lag om ändring i lagen
(2016:1077) om ändring i
skatteförfarandelagen (2011:1244), lagförslag
2.11

7 kap.

1 §

Ändringen är en följd av att lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer föreslås upphöra att gälla vid utgången av 2017 och innebär att hänvisningen till denna lag tas bort. Ändringen innebär också att punkten *k* i bestämmelsens första stycke blir punkten *j* och att punkten *l* i samma stycke blir punkten *k*.

Ändringen träder i kraft vid samma tidpunkt som ändringarna i SFS 2016:1077, dvs. den 1 januari 2018. Därför finns det inga särskilda ikraftträdande- och övergångsbestämmelser för ändringen.

Sammanfattning av promemorian Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen

Prop. 2016/17:142
Bilaga 1

Enligt ramöverenskommelsen på energiområdet (nedan energiöverenskommelsen) ska skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer avvecklas stegvis under en tvåårsperiod med start 2017 och fastighetsskattesatsen för vattenkraftverk ska stegvis sänkas till 0,5 procent av taxeringsvärdet under en fyraårsperiod med start samma år. Finansieringen av dessa åtgärder ska ske genom en höjning av energiskatten på elektrisk kraft för hushåll och tjänsteföretag.

I promemorian lämnas förslag på de förändringar av energibeskattningen som föranleds av energiöverenskommelsen. Förslagen innebär att utfasningen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer sker i två steg och att sänkningen av fastighetsskatten för vattenkraftverk sker i fyra steg.

Förslagen innebär följande. Utfasningen av skatten på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer sker genom en första sänkning den 1 juli 2017 till 1 500 kronor per megawatt och kalendermånad och en andra sänkning den 1 januari 2018 i form av ett helt borttagande av skatten. Sänkningen av fastighetsskatten för vattenkraftverk sker under perioden 2017–2020. Från och med den 1 januari 2017 sänks skattesatsen från 2,8 procent till 2,2 procent av taxeringsvärdet, fr.o.m. den 1 januari 2018 till 1,6 procent av taxeringsvärdet, fr.o.m. den 1 januari 2019 till 1,0 procent av taxeringsvärdet och fr.o.m. den 1 januari 2020 till 0,5 procent av taxeringsvärdet. För att finansiera nämnda åtgärder höjs normalskattenivån för energiskatten på elektrisk kraft för hushåll och tjänsteföretag med totalt 4,2 öre per kilowattimme, exklusive mervärdesskatt och den årliga indexomräkningen av energiskattesatsen. Höjningen sker i två steg, varav det första infaller den 1 juli 2017 och det andra den 1 januari 2019.

Från beredningssynpunkt är det önskvärt att såväl remissinstanserna som riksdagen får möjlighet att ta ställning till de nämnda ändringarna på energiskatteområdet i ett enda sammanhang. Mot denna bakgrund föreslås att samtliga skatteändringar sker med ett första ikraftträdande vid ett och samma tillfälle, den 1 juli 2017. Den första sänkningen av fastighetsskattesatsen på vattenkraftverk föreslås dock gälla retroaktivt för hela kalenderåret 2017.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, skatteförfarandelagen (2011:1244) samt lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244). Förslagen innebär även införande av en lag om upphävande av lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 2,8 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

e) 2,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

¹ Senaste lydelse 2010:773.

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt².

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.
 2. Lagen tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2017.

² EUT L 351, 24.12.2013, s.1,Celex 32013R1407.

Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 1.1

Föreslagen lydelse

3 §¹

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 2,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

e) 1,6 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras

¹ Lydelse enligt lagförslag 1.1.

av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel. Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Lagen tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2018.

Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 1.2

Föreslagen lydelse

3 §¹

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 1,6 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

e) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras

¹ Lydelse enligt lagförslag 1.2.

av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel. Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.
 2. Lagen tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2019.

Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 1.3

Föreslagen lydelse

3 §¹

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 0,2 procent av:

¹ Lydelse enligt lagförslag 1.3.

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel. Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket *d* föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket *f* föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket *d* föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket *e* föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången på fastighetsskatt för kalenderåret 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2016/17:1¹

Föreslagen lydelse

11 kap.

3 §²

Energiskatt ska betalas med 29,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 och efterföljande kalenderår ska energiskatt betalas med ett belopp som efter en årlig omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2016. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår.

Energiskatt ska betalas med 32,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 ska energiskatt betalas med ett belopp som efter en omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni 2017 och prisläget i juni 2016. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före utgången av november 2017 det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för kalenderåret 2018.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt förslag i proposition 2016/17:1.

² Lydelse enligt förslag i proposition 2016/17:1.

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagförslag 1.5

Föreslagen lydelse

11 kap.

3 §¹

Energiskatt ska betalas med 32,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2018 ska energiskatt betalas med ett belopp som efter en omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni 2017 och prisläget i juni 2016. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före *utgången av november 2017* det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för *kalenderåret 2018*.

Energiskatt ska betalas med 34,9 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft.

För kalenderåret 2020 och *efterföljande kalenderår* ska energiskatt betalas med ett belopp som efter en *årlig* omräkning motsvarar det i första stycket angivna skattebeloppet multiplicerat med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni *månad året närmast före det år beräkningen avser* och prisläget i juni 2018. Beloppet avrundas till hela tiondels ören.

Regeringen fastställer före november *månads utgång* det omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för *påföljande kalenderår*.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt lagförslag 1.5.

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

Härigenom föreskrivs att 2 och 5 §§ lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Skatt ska betalas för varje kalendermånad som tillstånd finns att inneha och driva en kärnkraftsreaktor. Om driftstillståndet har löpt ut eller återkallats före slutet på en kalendermånad, upphör skattskyldigheten vid denna tidpunkt.

Skatten utgör för varje kalendermånad 14 770 kronor per megawatt av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorn. Om den högsta tillåtna termiska effekten inte har fastställts, får beskattningsmyndigheten beräkna effekten efter jämförelse med reaktorer för vilka sådan effekt har fastställts.

Skatten utgör för varje kalendermånad 1 500 kronor per megawatt av den högsta tillåtna termiska effekten i kärnkraftsreaktorn. Om den högsta tillåtna termiska effekten inte har fastställts, får beskattningsmyndigheten beräkna effekten efter jämförelse med reaktorer för vilka sådan effekt har fastställts.

5 §²

Om en kärnkraftsreaktor har varit ur drift under en sammanhängande period av mer än 90 kalenderdygn, får avdrag med 485 kronor per megawatt av den termiska effekten göras för det antal kalenderdygn som överstiger 90.

Om en kärnkraftsreaktor har varit ur drift under en sammanhängande period av mer än 90 kalenderdygn, får avdrag med 49 kronor per megawatt av den termiska effekten göras för det antal kalenderdygn som överstiger 90.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2015:471.

² Senaste lydelse 2015:471.

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2016/17:1¹

Föreslagen lydelse

3 kap.
15 §²

Med punktiskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
3. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
4. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
5. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
6. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
7. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
8. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
9. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
10. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
11. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
12. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
13. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,
14. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., och
15. lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik.

13. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., och
14. lagen (2016:000) om skatt på kemikalier i viss elektronik.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt förslag i proposition 2016/17:1.

² Lydelse enligt förslag i proposition 2016/17:1.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 1 § lagen (2016:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2016/17:1¹ Föreslagen lydelse

7 kap. **1 §²**

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

¹ Lydelse enligt förslag i proposition 2016/17:1.

² Lydelse enligt förslag i proposition 2016/17:1.

g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 4 lagen (1994:1776) om skatt på energi, Prop. 2016/17:142
Bilaga 2

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall, i) lagen (1999:673) om skatt på avfall, *eller*

j) *lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i*

kärnkraftsreaktorer, eller

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., j) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§, och

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället. Lag (2015:893).

Förslag till lag om upphävande av lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

Härmed föreskrivs att lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer ska upphöra att gälla vid utgången av 2017.

Lagen tillämpas fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2018.

Förteckning över remissinstanserna till promemorian

Prop. 2016/17:142
Bilaga 3

Efter remiss har yttranden kommit in från Kamrarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun, Skatteverket, Kammarkollegiet, Konkurrensverket, Havs- och vattenmyndigheten, Statens energimyndighet, Energimarknadsinspektionen, Länsstyrelsen Norrbotten, Länsstyrelsen Västernorrland, Länsstyrelsen i Västmanlands län, Länsstyrelsen Kalmar län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Affärsverket Svenska kraftnät, Energiföretagen Sverige, Innovations- och kemiindustrierna i Sverige, Jernkontoret, Naturskyddsföreningen, Regelrådet, Sportfiskarna, Svenskt Näringsliv, Skogen Kemin Gruvorna och Stålet, Villaägarnas Riksförbund och Älvräddarna.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Uppsala universitet, Katrineholms kommun, Kungsbacka kommun, Ljusdals kommun, Luleå kommun, Lycksele kommun, Torsby kommun, Trelleborgs kommun, Uppsala kommun, Älmhults kommun, Örnköldsviks kommun, Företagarna, Svensk Vattenkraftförening, Sveriges Kommuner och Landsting, SveMin, Skogsindustrierna och Världsnaturfonden WWF.

Yttrande har dessutom kommit in från Riksantikvarieämbetet.

Lagförslagen i betänkandet Bostadstaxering – avveckling eller förenkling (SOU 2012:52) i nu relevanta delar

Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetstaxeringslagen (1979:1152)¹
dels att 18 kap. 2 § ska upphöra att gälla,
dels att 20 kap. 10 § och 26 kap. 3 § ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas fyra nya paragrafer, 18 kap. 1 a–1 c och
2 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

1 a §

*Uppgifter i allmän och förenklad
fastighetsdeklaration samt
påpekanden med anledning av
förslag till fastighetstaxering ska
undertecknas av fastighetsägare
eller behörig ställföreträdare.*

1b §

*Om en deklaration eller någon
annan uppgift har lämnats av en
behörig företrädare, anses
uppgiften ha lämnats av den som
företräds.*

1 c §

*Om en deklaration eller någon
annan uppgift har lämnats för en
juridisk person, anses uppgiften ha
lämnats av den juridiska personen,
om det inte är uppenbart att
uppgiftslämnaren saknade
behörighet att företräda den
juridiska personen.*

2 §

*Uppgifterna enligt 1 a § får
undertecknas av ett ombud i*

¹ Senaste lydelse av 18 kap. 2 a § 1988:1283.

följande fall.

1. Ett deklarationsombud får underteckna uppgifter i en deklaration som lämnas elektroniskt.

2. En dödsbodelägare som är ombud för dödsboet får underteckna uppgifter i en deklaration.

20 kap.

10 §²

Om en begäran om omprövning inte är *egenhändigt* undertecknad av *fastighetsägaren eller hans ombud*, får Skatteverket *utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd* att omprövning annars inte görs.

Om en begäran om omprövning inte är undertecknad av fastighetsägaren eller hans ombud, får Skatteverket *förelägga den som har begärt omprövningen att underteckna begäran. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att omprövning annars inte kommer att ske.*

26 kap.

3 §³

Bestämmelserna i 18 kap. 2–9, 12–14, 16 och 22–40 §§ *skall*, om inte annat är föreskrivet i detta kapitel, gälla vid särskild fastighetstaxering. I föreläggande att lämna fastighetsdeklaration *skall* vidare lämnas uppgift om den grund på vilken föreläggandet sker.

Bestämmelserna i 18 kap. 1 a–9, 14, 22–25, 27 och 28 §§ *ska*, om inte annat är föreskrivet i detta kapitel, gälla vid särskild fastighetstaxering. I föreläggande att lämna fastighetsdeklaration *ska* vidare lämnas uppgift om den grund på vilken föreläggandet sker.

Föreläggande får inte förenas med vite i fall som sägs i 2 §. Förnyat föreläggande att lämna särskild fastighetsdeklaration får däremot förenas med vite.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången vid fastighetstaxering år 2015.

² Senaste lydelse 2003:650.

³ Senaste lydelse 1996:668.

Förteckning över remissinstanserna till betänkandet

Efter remiss av förslaget om förenkling av fastighetstaxering i betänkandet Bostadstaxering – avveckling eller förenkling (SOU 2012:52) har yttrande lämnats av Riksdagens ombudsmän, Kammarrätten i Göteborg, Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Malmö, Förvaltningsrätten i Umeå, Hyres- och arrendenämnden i Linköping, Domstolsverket, Revisorsnämnden, Skatteverket, Statskontoret, Bokföringsnämnden, Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet, Juridiska fakulteten vid Lunds universitet, Statens jordbruksverk, Boverket, Lantmäteriet, Avesta kommun, Botkyrka kommun, Enköpings kommun, Göteborgs kommun, Härjedalens kommun, Kumla kommun, Linköping kommun, Malmö kommun, Mariestads kommun, Mölndal kommun, Nacka kommun, Piteå kommun, Sollefteå kommun, Stockholms kommun, Sundsvalls kommun, Söderköpings kommun, Vara kommun, Växjö kommun, Ängelholms kommun, ASPECT, Bostadsarrandatorernas Riksorganisation, Bostadsrätterna, Byggherrarna, Egnahemsägarnas Riksförbund, FAR, FastighetsMäklarFörbundet, Fastighetsägarna Sverige, Svenskt Näringsliv, FöretagarFörbundet, Företagarna, HSB:s Riksförbund, Hyresgästföreningen Riksförbundet, LO, Lantbrukarnas Riksförbund, Mäklarsamfundet, NAI Svefa, Norra Skogsägarna, Näringslivets Regelnämnd, Näringslivets Skattedelegation, Pensionärernas Riksorganisation, Regelrådet, Riksbyggen, Skattebetalarnas förening, Skogsindustrierna, Skärgårdarnas Riksförbund, SmåKom, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Sveriges advokatsamfund, SACO, Sveriges Allmännyttiga Bostadsföretag, Sveriges Byggindustrier, Sveriges förenade studentkårer, Sveriges Jordägareförbund, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges Pensionärs Riksförbund, Sveriges Pensionärsförbund, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund, Södra, TCO och Villaägarnas Riksförbund.

Yttranden har även inkommit från Statistiska Centralbyrån, Holmen AB och Bostadsarrandatorernas Riksorganisation.

Riksdagens ombudsmän har avstått från att yttra sig över betänkandet.

Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen

Prop. 2016/17:142
Bilaga 6

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2017-02-15

Närvarande: F.d. justitieråden Severin Blomstrand och Annika Brickman samt justitierådet Anita Saldén Enérus.

Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen

Enligt en lagrådsremiss den 9 februari 2017 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
2. lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
3. lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
4. lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
6. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,
8. lag om upphävande av lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,
9. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
10. lag om ändring i lagen (2016:1077) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
11. lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Monika Knutsson och Tove Berlin samt ämnesrådet Thomas Sundqvist.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Lagförslagen i lagrådsremissen Lättnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall i nu relevanta delar

Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetstaxeringslagen (1979:1152)¹ dels att 18 kap. 2 § ska upphöra att gälla, dels att 20 kap. 10 § och 26 kap. 3 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 18 kap. 1 a–1 c och 2 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

1 a §²

Uppgifter i allmän och förenklad fastighetsdeklaration samt påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering ska under-tecknas av fastighetsägare eller behörig ställföreträdare.

1 b §

Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats av en behörig företrädare, anses uppgiften ha lämnats av den som före-träds.

1 c §

Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats för en juridisk person, anses uppgiften ha lämnats av den juridiska personen, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen.

2 §

Uppgifterna enligt 1 a § får undertecknas av ett ombud i följande fall:

¹ Senaste lydelse av 18 kap. 2 § 1988:1283.

² Tidigare 18 kap. 1 a § upphävd genom 2004:279.

1. Ett deklarationsombud får under-
teckna uppgifter i en deklara-
tion som lämnas elektroniskt.

2. En dödsbodelägare som är
ombud för ett dödsbo får under-
teckna uppgifter i en deklara-
tion samt påpekanden med anledning
av förslag till fastighetstaxering.

20 kap.

10 §³

Om en begäran om omprövning
inte är *egenhändigt* undertecknad
av fastighetsägaren eller hans om-
bud, får Skatteverket *utfärda före-
läggande om att undertecknande
skall ske med påföljd* att ompröv-
ning annars inte görs.

Om en begäran om omprövning
inte är undertecknad, får Skatte-
verket *förelägga den som har be-
gärt omprövningen att underteck-
na begäran. Föreläggandet ska
innehålla en upplysning om att
omprövning annars inte kommer
att ske.*

26 kap.

3 §⁴

Bestämmelserna i 18 kap. 2–9,
12, 14 och 22–40 §§ ska, om inte
annat är föreskrivet i detta kapitel,
gälla vid särskild fastighetstaxe-
ring. I föreläggande att lämna fas-
tighetsdeklaration ska vidare läm-
nas uppgift om den grund på vil-
ken föreläggandet sker.

Bestämmelserna i 18 kap. 1 a–9,
12, 14 och 22–40 §§ ska, om inte
annat är föreskrivet i detta kapitel,
gälla vid särskild fastighetstaxe-
ring. I föreläggande att lämna fas-
tighetsdeklaration ska vidare läm-
nas uppgift om den grund på vil-
ken föreläggandet sker.

Föreläggande får inte förenas med vite i fall som sägs i 2 §. Förnyat
föreläggande att lämna särskild fastighetsdeklaration får däremot förenas
med vite.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

³ Senaste lydelse 2003:650.

⁴ Senaste lydelse 2011:1248.

Lagrådets yttrande över lagrådsremissen Lättnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall i nu relevanta delar

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2017-01-31

Närvarande: F.d. justitieråden Gustaf Sandström och Lena Moore samt justitierådet Ingemar Persson.

Lättnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall

Enligt en lagrådsremiss den 20 december 2016 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
2. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
3. lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980),
4. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
5. lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnesråden Annica Axén Linderl och Peter Österberg samt rättssakkunnige Robert Sand och departementssekreteraren Simone Johannisson.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen

18 kap. 2 §

Den föreslagna bestämmelsen – som innehåller en särskild reglering om vem som får underteckna – bör lämpligen placeras direkt efter huvudregeln om undertecknande i 1 a §.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 mars 2017

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Y
Johansson, M Johansson, Baylan, Bucht, Hultqvist, Regnér, Andersson,
Hellmark Knutsson, Ygeman, A Johansson, Bolund, Damberg, Bah
Kuhnke, Fridolin, Wikström, Linde, Skog, Ekström

Föredragande: statsrådet Andersson

Regeringen beslutar proposition Skatteförslag med anledning av
energiöverenskommelsen